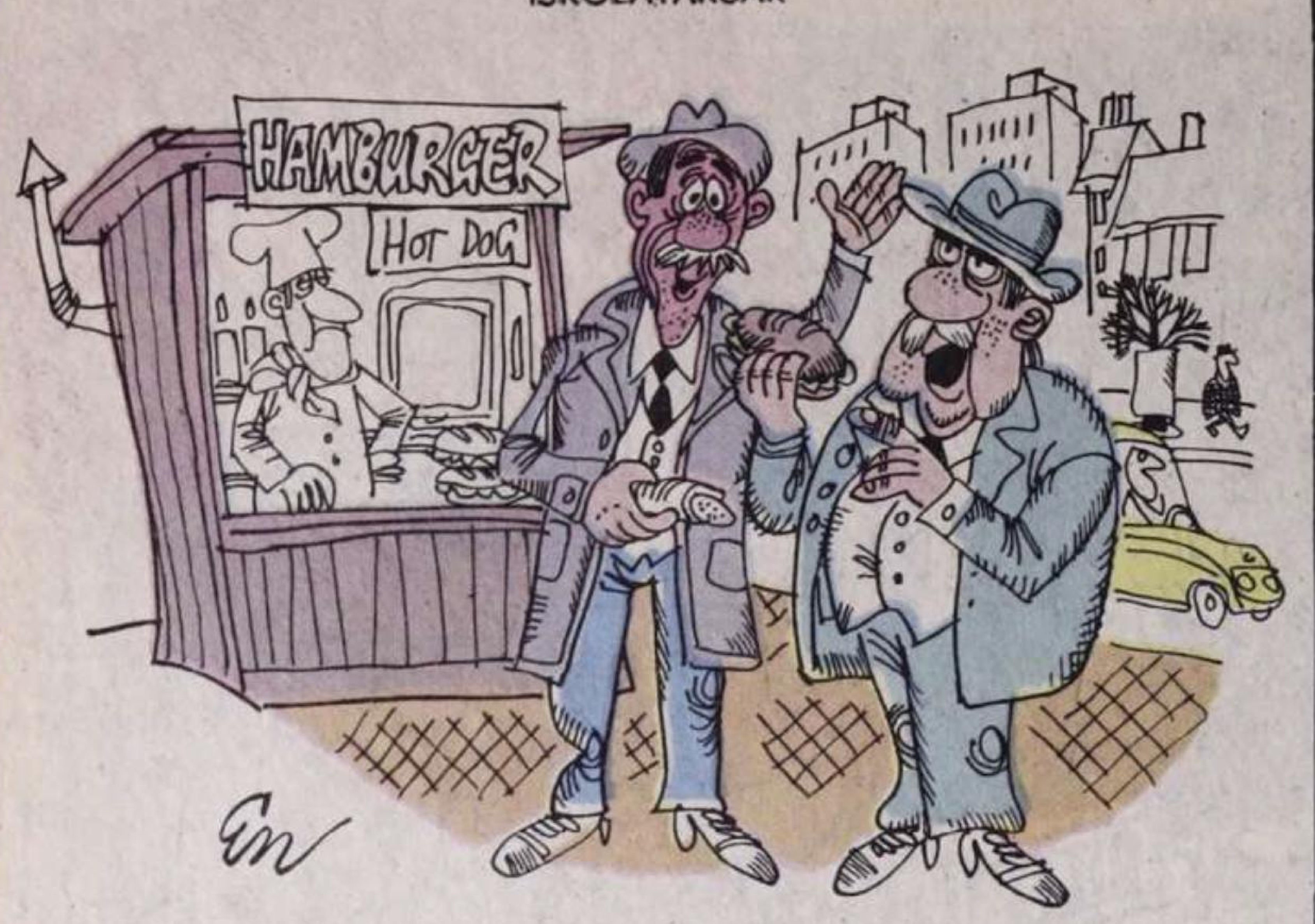
42. ÉVFOLYAM, 29. SZÁM
Ára: 3,80 Ft
1986. JÚLIUS 16.
Ludas Matyi

NŐK A PULT ELŐTT

— Úgy látszik, ők is nézik a tévésorozatot...

ISKOLATÁRSAK

– Emlékszel? Már az iskolában is pénzért árulta a tízóraiját.

Társkeresés beutalóval

Ezt alaposan elsiettem! Megismerkedtem egy lánnyal a balatoni szakszervezeti üdülőben, a harmadik este a szobámba hívtam (történetesen egyedül laktam), azután többször is jött és amikor hazakísértem, a szakszervezeti titkár komoran közölte velem, hogy visszaéltem a nép beutalójával, erkölcstelen magatartást tanúsítottam, ezért jóideig ne számítsak szakszervezeti üdülésre. Pedig épp akkor nős sem voltam.

Mindebből már nyíltan sejthető, hogy ez nagyon régen volt – úgy 35 éve, huszonéves koromban – és most arról jutott eszembe, hogy egy interjúból megtudtam: ma már semmi akadálya, hogy élettársak is kapjanak családos beutalót. Hát most kellene huszonnak és főleg nőtlennek lennem! Hogy azért ne legyen a dolog olyan egyszerű, ez együttélésről igazolás kell a munkahelyi szakszervezeti biztottságtól. Ha azonban valaki titkolni kívánja az együttélését, elég, ha a pár az üdülőben tesz írásos nyilatkozatot. (A közös lakás nem feltétel.) Arra persze, hogy nem pletykálja el valaki, nincs garancia. De talán akkor sem hívatja a szakszervezeti titkár...

Mert a szakszervezet is halad a korral. Nem indít újabb harcot a 8 órás munkaidőért, örül, ha valahol napi 5–6 órát dolgoznak. És bár még helyenként előfordul, hogy annak, aki nem vesz részt a május elsejei felvonuláson, vagy egy gyűlésen, azt mondják, hogy „ejnye, ejnye, miért vonod ki magadat a kollektívánkból? – szakszervezetek a tömeges kapcsolatok mellett buzgón ápolják a kétoldalúakat is. Így konkurenciát támasztanak annak a nagyszabású kisvállalkozásnak is, amely társkereséssel foglalkozik szárazon és vízen (mert már társkereső hajó is van). Tavasszal zajlott le a társkereső szakszervezeti üdülés premierje: egy siófoki SZOT üdülőbe 50 egyedülálló textiles nőt és 50 bányászt utaltak be két hétre. Azért, amiért én annak idején kikaptam!

Valószínű, hogy ezekről az új akciókról sokan még nem tudnak: mert ugyan csinálják, de nem verik nagydobra. Ám senkise számítson arra, hogy sor kerül a társkeresés szélesebb körű, szabados kiterjesztésére. Összekeveri a dolgokat, aki arra gondol, hogy lesznek olyan házak, ahová a férfiak (a jól dolgozók) szakszervezeti beutalóval mehetnek. Ez a szakszervezetnek esze ágában sincs, éppen elég neki az a számos vállalatnál uralkodó helyzet, amit hasonlóképpen szoktak becézni.

Földi Iván

Harkály

A televízió – mindenható nagyhatalom. Legutóbb, a Hétvége műsorában a neves színészt például megkérdezték, mit csinál majd, ha hazatér a stúdióból. Mondta, nem haza készül, hanem a vikendházába, aholis halaszthatatlan tennivalója akadt. Egy harkály immár három hete pusztítja a ház fedelét, a helyzet mostanra komolyra fordult. Több tetőfedővel tárgyalnak már egy idő óta, egyikük határozott ígéretet is tett, határozott időponttal, de aztán úgy határozott, hogy nem száll ki a helyszínre. Bezzeg a harkály.. Nos, ő maga a szorgalom, s úgy tetszik, bosszút fogadott a Természet nevében, amelyet az ember mostanra tudvalevőleg oly kitűnően leigázott.

Szóval hétvégi házához siet a színművész, és mivel a mesterekkel nem sikerült szót értenie, megkísérli hát ugyanezt a harkállyal. A lelkére beszél, udvarol neki, megköveti az emberiség nevében, kérleli, hagyja abba.

Félórába sem telt, s a stúdióbeliek boldogan jelentették: rámosolygott a szerencse a sokat szenvedett tetőre. Telefonon több szakember jelentkezett, mondván, hajlandó azt megreparálni.

Szóval a tévé nagyhatalom. Mindenható. Kiaknázatlan lehetőség.

Mert milyen egyszerű volna. Hosszú, hosszú élő műsorok kellenének, sok helyszínen, sok közreműködővel, akár egy külön csatorna erre a célra. A vendégektől dolguk végeztével egyszerűen csak megkérdeznék, mit csinálnak most, ha kikerülnek a kamerák látótávolságából. Ők pedig elmondanák például, hogy felhívják majd a huszonharmadik lakásfelújító kisvállalkozót, mert az előző huszonkettő, hiába ajánlgatta szolgálatait apró útján az újságban, amikor meghallotta, hogy ötödik emeleti garzonlakásáról van szó, szélsebesen letette a kagylót, s annyi ideje sem maradt szegény telefonvonalnak, hogy tisztességesen magától megszakadjon. Más meg elpanaszolná: egy szobai radiátort szeretne 20, azaz húsz centivel odébb tetetni, de erre a piti kis munkára képtelen embert szerezni. Megint más rohan haza, mert a tévészerviz azt üzente, úton a műszerész, s ezért a huszadik század második felében, délután 3 és este 8 között a háziaktól valaki feltétlenül tartózkodjon otthon.

Aztán jönne öt perc zene, vagy tíz perc reklám, a szolgáltatásokról, majd a műsorvezető örömmel közölné: időközben 542 lakásfelújító, valamint 791 víz-, gáz- és tévészerelő jelenkezett azzal, hogy mindenre hajlandó, amire egyébként nem hajlandó. Az ötlet tehát több mint nagyszerű, túlzás nélkül: közhasznú, föl kellene karolni.

Remélhetőleg a méltán népszerű művész vikendházának teteje is meggyógyult már azóta. Kérdés persze, mit szól mindehhez a harkály. Neki ugyanis nincs televíziója.

Münz András

BALATONI IRÁNYITÓTÁBLÁK

BRENNER GYÖRGY:

Itt és most...

– Juj, ha az enyém lenne ez a bolt, de tudnék vele mit kezdeni!

– Idén nincs nyaralás, mert az én 28 forintos órabéremből kell összekuporgatni a mesterek 350 forintos órabérét.

VILMA NÉNI

– Örülök, hogy a Nyugat lassan kilábal a válságból, hisz néhány év múlva mi is mindig követni szoktuk őket!

RIVALIZÁLÁS

– A vaskohász nagyapádat is a mezőgazdaság tartja el!

SÜLT GALAMB ÉS RENDŐRLÁMPA

Mitől van az, hogy minket kizárólag kedvezőtlen hatások érnek? Másoknál ez nem szokás. Jön egy kis kedvezőtlen hatás, újfent egy kis kedvező, nagyjából kiegyenlítik egymást, pénz az ablakban. Na, nálunk aztán nem. Felmegy a benzin világpiaci ára, az nekünk rossz, mert sok pénzt kell kiadnunk mások nyersolajalapú termékeiért. Lemegy a benzin világpiaci ára, az nekünk megint rossz, mert kevés pénzt kapunk a saját nyersolajalapú termékeinkért.

Ha befújna a szél egy kedvező hatást az ablakon, már meg sem ismernénk. Csak körülállnánk, blőd pofákat vágnánk egymásra, ez meg mi az isten csudája?

— Gyerekek, ez rettenetesen hasonlít egy kedvező hatásra! Formára tisztára kedvező hatás. A színe is olyan, mint egy kedvező hatásé. A szaga is. Atyavilág, lehet, hogy ez egy kedvező hatás?

Mi persze letorkollnánk. Maradj magadnak, öreg, folyton a hülyeségen jár az eszed.

Ha a szánkba repülne a sültgalamb, frászt kapnánk az ijedtségtől. Talán meg is fulladnánk tőle. Másnap már fix, hogy a Biztonsági Tanácshoz fordulnánk, azonnal állítsa le a Pentagonhoz nyilvánvalóan közelálló körök átlátszó sültgalamb-agresszióját. Egy hétre rá akciót indítanánk a sültgalamb-sújtotta vidékek megsegélyezésére. Fél évvel később objektív mentséggé nemesedne az ügy: jelentjük, hogy tervünket az árvíz, az influenzajárvány és a sültgalamb-invázió miatt nem tudtuk teljesíteni.

Rájöttem ám, hogy honnét ered ez az egész. Körültekintő, szemlélődő ország vagyunk!

Áll a kocsisor a lámpa alatt. Piros... piros-sárga... most kéne a kuplungot kinyomni, az első segességet bevenni, hogy a zöld legelső villanására nekilódulhasson az egész karaván. Ezzel szemben...

Zöld!

Busafejű úr ül az első kocsiban és nem indul. Előrehajolva, zsíros koponyáját félrefordítva szemléli a zöldet. Nem hisz a szemének. Aztán sóhajt, bólint, lassúdad módon mozdul... addigra már megint piros a lámpa. Mögötte elborult ábrázattal anyázik a teljes konvoj.

Beülök Busa úr mellé. Piros... piros-sárga...

— Mi az? Miért nem készülsz az induláshoz?

— Megvárom, hogy most mi jön.

— Piros-sárga után mindig zöld jön!

— Ki tudhatja azt előre?

— Feltétlenül zöldnek kell jönnie. A lámpákat már úgy programozták. Piros-sárga után eddig millió esetből millió esetben zöld jött.

— Hát ez az. Most már a nagy számok törvénye alapján is egyre valószínűbb, hogy valami mas jön. Most beteszem az első sebességet, aztán a lámpa teszem azt lilát mutat, akkor én hiába dolgoztam.

— Teljesen mindegy mit mutat. Ha a három közül a legalsó fény kigyullad, máris indulhatsz.

— És hogyha fordítva akasztották fel a rendőrlámpát? Fejjel lefelé?

— Idefigyelj, eddig több tízezer rendőrlámpát függesztettek fel és egyiket sem fejjel lefelé.

— Hát ez az. Most már a nagy számok törvénye alapján is...

— Most miért nem indulsz?

— Miért indulnék?

— Hiszen már zöld!

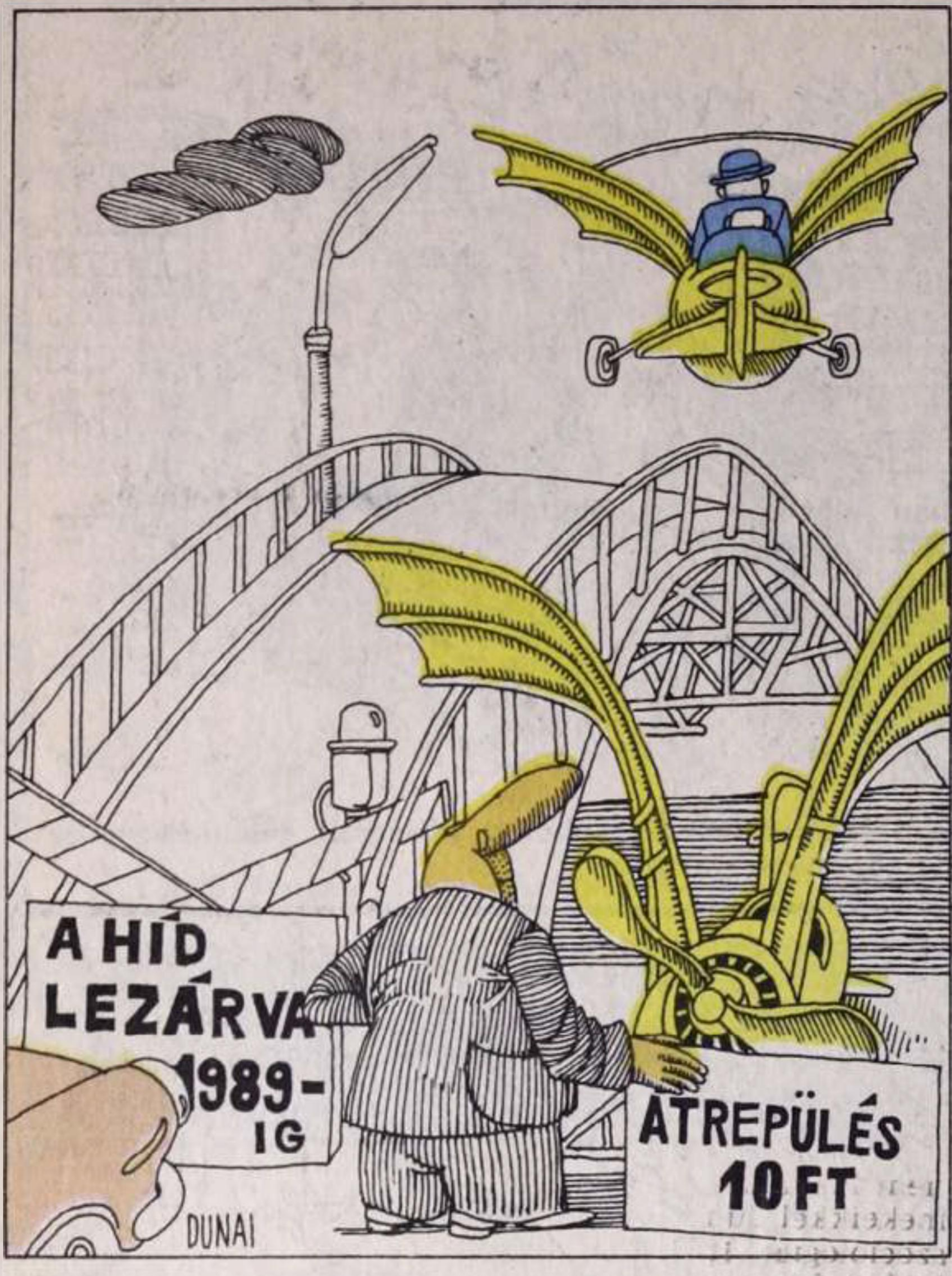
— Azt nézem, hogy elég zöld-e. Nekem biztosra kell mennem. Azelőtt valahogy ezek a zöldek is zöldebbek voltak...

Már mindent értek.

Hogyan akarunk nagy és fontos gazdasági ügyekben határozni, ha egy rendőrlámpával sem bírunk?

Így hát ülünk csak itt hátul, a konvoj közepén és elborult ábrázattal anyázunk...

Peterdi Pál

Hátha valaki nem ismeri

— Hol nyaraltok az idén? — kérdezi Kovácstól a kollégája.
— Egy spanyolországi fürdőhelyen, San Juanban.
— Azt Szan Huannak kell mondani, mert a spanyolok a j-t h-nak ejtik — mondja okítólag a kolléga. — Na és mikor indultok?
— Húnius végén vagy húlius elején...

Szilánkok

ŐSZINTESÉG

— Önnek nincs egy őszinte szava.
— De igen, amikor elismerem, hogy nincs egy őszinte szavam.

MEGLEPŐ

— Most, hogy elváltunk, szeretnék még egy gyereket tőled.

ÁLLATKERESKEDÉS

— Ezt a papagájt ajánlom. Kristálytisztán negyvenöt gorombaságot rikácsol, hét kultúrnyelven.

NÉGYSZERES HÁZASSÁGSZÉDELGŐ

— Bíró úr, nagyon megbántam. Képzelje el, négy anyós...

CSALÁDI HÁZ

— Tudja miből épült fel ez a szép családi házam? A borravalókból, amit az elmúlt tíz évben nem adtam.

DERÉK FÉRJ

— Holnap meg foglak csalni. De már előre megbántam.

EMBERI DOLOG

— Utáltam a kelkáposztát, de amióta az orvos eltiltott tőle, imádom.

ÉDESSZÁJÚ

— Hány cukrot kér a kávéhoz?
— Negyvenkettőt. Kávét ne is hozzon mellé.

GYENGÉD SZÉLHÁMOS

— Olyan jólesik, hogy ön megbízik bennem. Higgye el, nagyon fájó szívvel csapom be.

BÍRÓSÁGON

— Ön huszonötödször áll a bíróság előtt.
— Tessék figyelembe venni, hogy ez már jubileum!

AGGLEGÉNY

— Vettem egy gyönyörű konyhaszekrényt. Ebben gyűjtöm a mosatlan edényeket.

MEGÉLHETÉS

— Hölgyem, ön miből él?
— Kardigánokat kötök és ismeretségeket.

SZAPORASÁG

— Tegnap vettem a kisfiamnak egy fehér szőrű, piros szemű nyuszit. A gyerek nagyon örül a nyolc nyúlnak.

KEDVENC

— Ez az ügyintéző a kedvencem. Olyan együttérzéssel tudja visszautasítani a kérelmem.

PESSZIMISTA

Így szólt a jósnőhöz:
— Tessék ötszáz forint, és ne mondjon semmit a jövőmről.

Galambos Szilveszter

FÜLÖP GYÖRGY:

JÚLIUS — Köszöntsük egymást gyerekek

Nap	Vers
14 HÉTFŐ Örs	Tiszteljük ma az Örs vezért, szép neved, Örs, becsüld ezért! Légy hát te is büszke, bátor, ne csússz, mint az alligátor!
15 KEDD Henrik, Roland	Henriknek sok felesége, halálnak volt elesége. Neje azért volt rakás, mert nem kellett hozzá lakás.
16 SZERDA Valter	Kőművesnek tanult Walter s bár füle is csupa malter, keresete, (uramfia!) napi ezres, meg a pia.
17 CSÜTÖRTÖK Endre, Elek	Nagy költő volt Ady Endre, nem gondolt ily heppiendre, hogy elszáll egy emberöltő S őt költi majd minden költő.
18 PÉNTEK Frigyes	Könnyű annak, ugye Frigyes, ki árulgat, merthogy ügyes. Lángost télen, dinnyét nyárban.... De ki güzül majd a gyárban?
19 SZOMBAT Emília	Emília csupa erény. Annak lesz majd főnyeremény, ki az ajtón Emíliát új asszonyként emeli át.
20 VASÁRNAP Illés	Illés, így az élet mit ér? mindened a tüzes szekér! Nem hobbi ez, lelki züllés, benzin folyik benned, Illés!

REFLEKTORFÉNYBEN

Deák Gábor, az Állami Ifjúsági és Sporthivatal elnöke

Reméljük, az új sportállamtitkár nem csinál államtitkot a sportból!

— Miért bocsátották el az előző állásából?
— Betegség miatt.
— Milyen betegsége van?
— Nekem semmilyen, de a főnököm mindig megbetegedett, valahányszor meglátott.

ÖT SZÁZALÉK LAKÁS

Minden magyar ember lelkét büszkeséggel töltheti el az a nemrégiben közzétett adat, mely szerint az év első félévében az állami lakásoknak mindössze öt százaléka készült el határidőre. A lehetséges magyarázatok annyira kézenfekvők, hogy már igazából senkit sem érdekelnek: hátráltatta az állami lakásépítést a cserearányok begyűrűzése, a túlságosan hideg (meleg) időjárás, az országos sörhiány. Az igazi szakértők azonban ennél sokkal érdekesebb magyarázatot is találtak: eszerint Teknősbika néni, aki éjjeliőrként teljesít szolgálatot egy felvonulási területen, nem kapott unokájának 24-es kéregszandált és ez indította el az építőiparunkat oly érzékenyen érintő folyamatot.

Ez utóbbi megállapítás, bár tudományosnak tűnik, mégsem kielégítő. Így azután lapunk munkatársát voltunk kénytelenek kiküldeni az életbe, tudakolja meg, vajon mi rejlik e dicsőséges tervteljesítés mögött?

Fiatal kollégánk először egy neves földrajzászt keresett fel, aki mint szakmájának kiváló képviselője, nem sokat lacafacázott — ha néprajzos, vagy népművelő lett volna, talán lacafacázik — és azonnal a lényegre tért. Elmondta, hogy hazánk, területét tekintve a kisebb országok közé tartozik, ezt kár lenne vitatni, így a maga részéről ezt a témát lezártnak tekinti. Kis országban, ugye, folytatta a neves földrajzász, nem fér el annyi lakás, mint egy nagy országban. A határok nincsenek gumiból, nem tágíthatók tetszés szerint, így ha több lakás épülne, azok előbb-utóbb nem férnének el az ország jelenlegi területén, s ez előbb-utóbb nem kívánt feszültségekhez vezetne.

Munkatársunk tovább szökdécselt az élet sűrűje felé, s egy viszonylag elismert szociológusnál álapodott meg. Ő is szakmája kiválóságai közé tartozott, de nem tért azonnal a tárgyra.

Rövid unszolásra azonban előállt az elmélettel. Mint kiderült, az ő tanai szerint nagyon jó, hogy kevés a lakás. Ha minden családnak lenne külön lakása, az a veszély fenyegetne, hogy ezek a családok életük egy részét a saját lakásukban töltenék. Begubózva, a társadalomtól elzárkózva, tévét néznének, vajaskenyeret majszolnának, egyes értelmiségi rétegek talán még politizálnának is. Ez semmiképpen sem lehet cél, állapította meg a szociológus, arról nem is szólva, hány magányos idős embert termelnénk újjá, ha nem laknának együtt gyermekeikkel, unokáikkal? A szociológus itt figyelmeztetően felemelte a mutatóujját, kollégánk ebből arra következtetett, hogy vagy vége a beszélgetésnek, vagy pedig a szociológus arra kíváncsi, merről fúj a szél?

Kiváló munkatársunk nem érte be az élet perifériáin tett röpke látogatásokkal; alámerült a mélyvízbe, s így jutott el egy nagyrabecsült szexológushoz. A neves tudós készséggel elismerte, hogy a lakásprobléma komoly gond — újabban, még nem tudni miért, a lakások nem akarnak szaporodni. Több lakás fordult már panaszaival hozzám, mondta a szexológus, de én hiába biztattam őket nagyobb aktivitásra, ennek hatása még nem érezhető. Az a baj, folytatta a szexológus, hogy ezek a lakások a szerelemben csak az örömszerző funkciót látják. Szinte a csodával határos, ha két háromszobás lakásnak egyszobás lakása születik, tette hozzá.

Lapunk munkatársa kábán állt föl a karosszékéből. Bűnösnek érezte magát, a lakásépítésben történt lemaradások miatt, egy hétig marcangolta az önvád, vajon hol hibázott? Talán túl sok vajat ken a kenyerére, vagy inkább ott a hiba, hogy mohó kalandvágytól vezérelve kétszer nézte meg *H. Rezonáth Béla: Sokáig néztem egy gombát* című művészfilmjét?

Miután elméje így megvilágosodott, elhatározta, hogy felkeres egy illetékest. A frissen épített, vadonatúj irodaházban azonban csak az illetékes titkárnőjét találta. Főnöke éppen az irodaház átadását követő jutalomosztó ünnepségen vett részt. A titkárnő konkrét adatokkal nem tudott szolgálni, de elmondta: nem valószínű, hogy a közeli jövőben importlakásokat hoznának be az országba, s az sem felel meg a valóságnak, hogy több fővárosi lakótelepet osztrák cégek építenének fel.

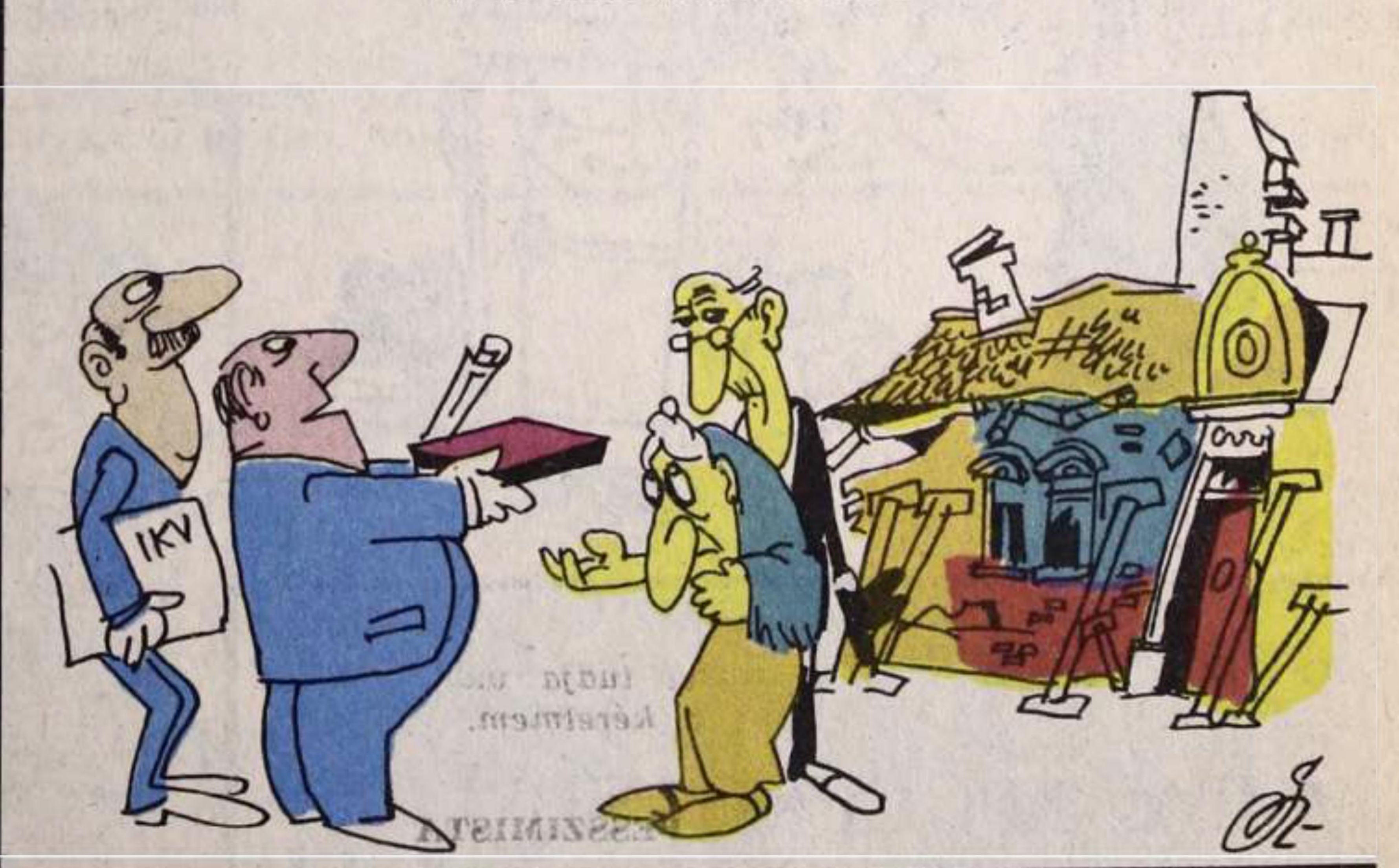
Munkatársunk keble büszkeségtől dagadt. Csak azt nem értette, miért nem örül a szerkesztő, amikor cikkének csupán öt százalékát tette le határidőre az asztalára.

Föld S. Péter

IDŐSZERŰ PIKTOGRAMOK

AZ ÉV LEGLAKHATATLANABB HÁZA

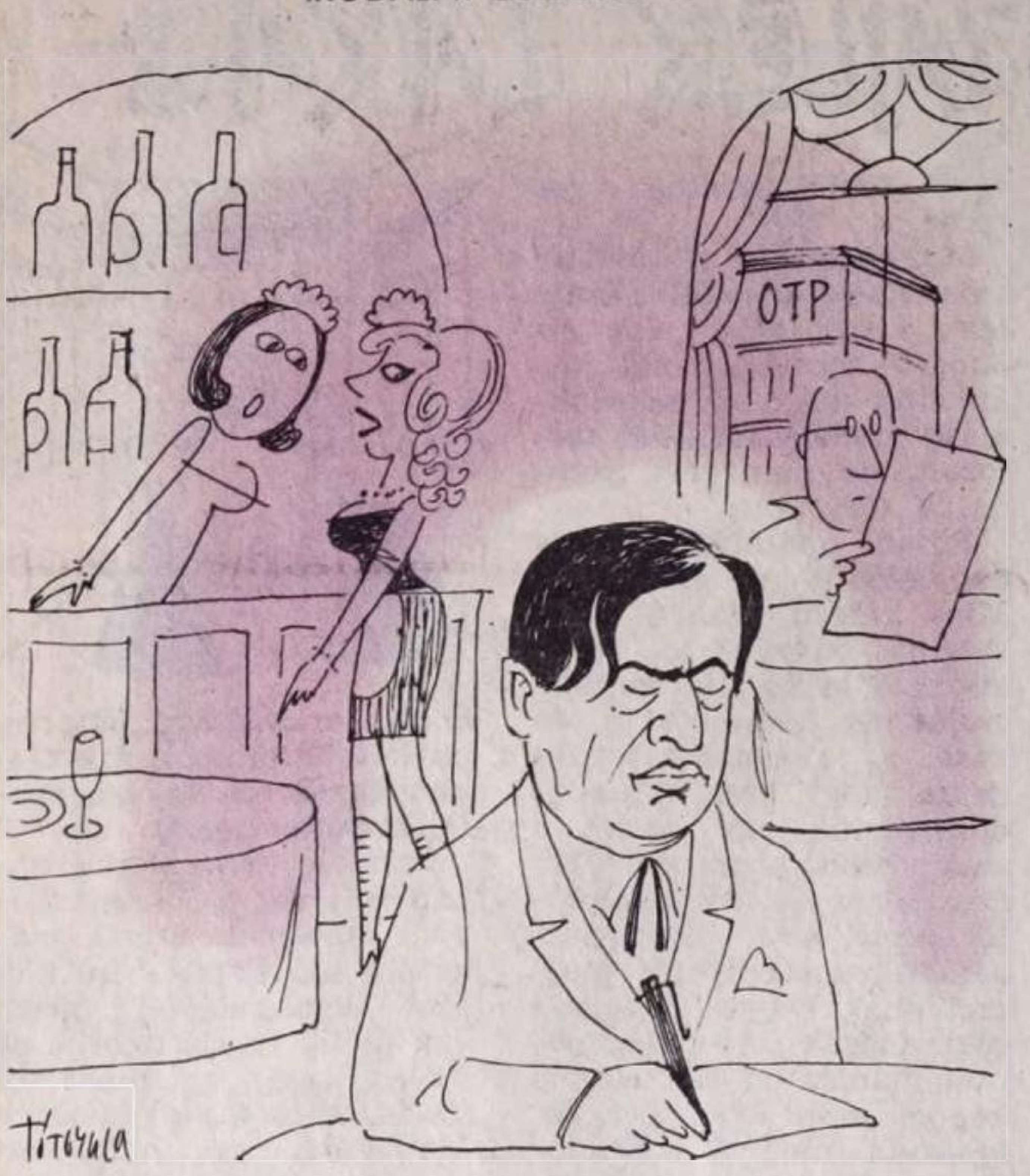

MÁV utastájékoztató

AZ ELSŐ VÁGÁNYRA ÚJ VEZÉRIGAZGATÓ ÉRKEZETT…

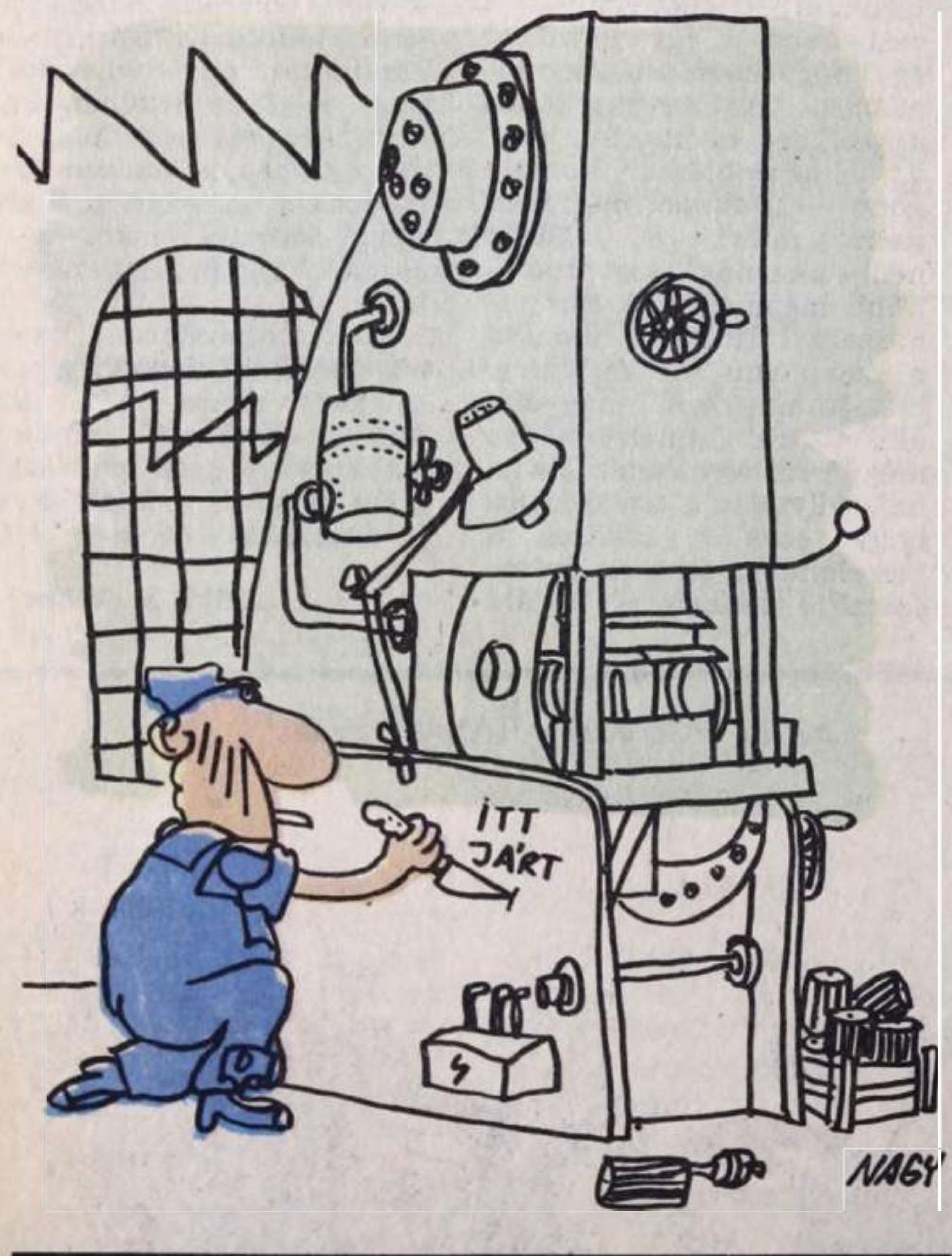
IRODALMI CUKRÁSZDA

– Képzeld, azt mondta a vendég, hogy csak akkor tudja kifizetni a kapucinert, ha átviszem a kéziratát a redakcióba . . .

Szavazott már a Bádog Antennára?

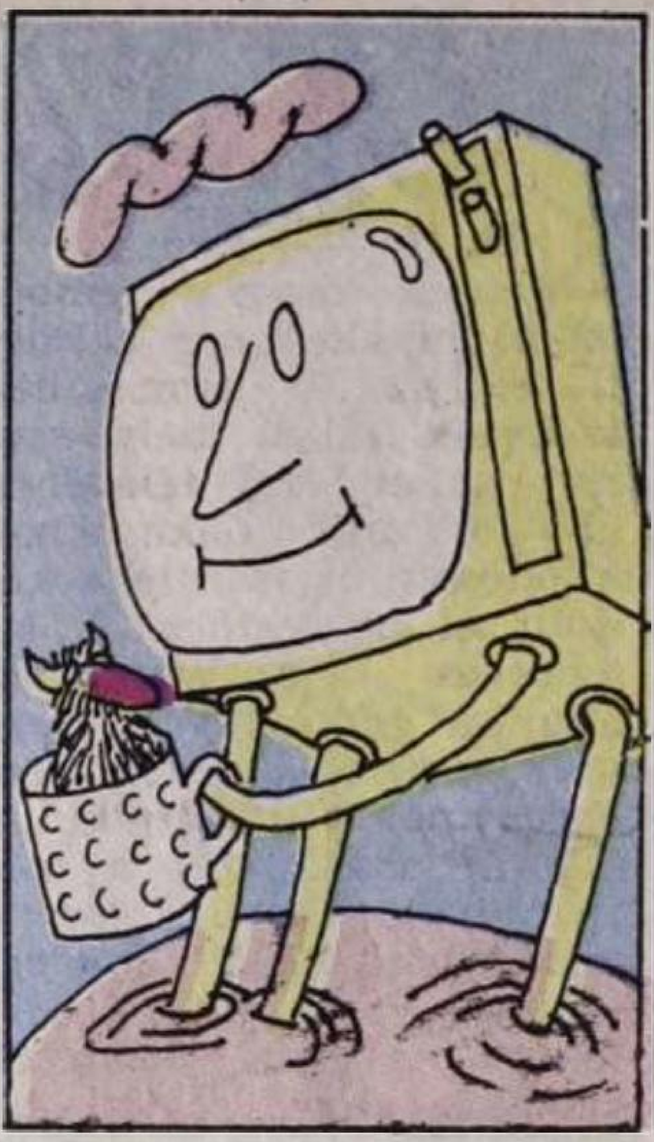
EMLÉK

Százéves az autó

A HAZAI GÉPKOCSIPARK ENNÉL AZÉRT FIATALABB

ÖRDÖG ÉS POCSOLYA

„Tévézni emberi dolog."
(Kovács János)

Mikor indul a hortobágyi gyors, nem tudja véletlenül, szerkesztő úr? Oda akarok menni, mert szeretném jól érezni magamat. Nem a hídi vásár, a ménes meghajtása, a tarkálló turistatömeg érdekelne, hanem az ott élő emberek. Volt róluk egy műsor a tévében, amit a riporter így summázott: Hortobágyon jól érzik magukat az emberek. Ilyet is ritkán hallani manapság. Én, aki csak a tévéből ismerem a hazát, elhűlve hallgatom gondjaink, bajaink sűrű elősorolását, úgy érzem sokszor, hogy ez egy siratófal-ország, egy panaszláda-ország. Ha valaki elé odatartanak egy mikrofont, az rögvest indíttatva érzi magát, hogy rákezdjen valami kesergőre. Merthogy ez így divat, így szokás, meg a riporter is így várja el tőle. Isten ments, hogy bíráló szóval illessem az ön tisztes szakmáját, szerkesztő úr, de a tévében, meg a rádióban is egyre több az ellen-ferenczjózsef, akinek semmi se szép, semmi se jó, semmivel sincsenek megelégedve. Borzasztóan mulatságos, hogy mibe bele nem kötnek néha. Táborozó diáklányok elpanaszolták, hogy délelőtt esett az eső, be kellett állniok egy csűrbe, nem tudták szedni a meggyet. Az ambíciózus ifjú riporter odanyomja a táborvezető orra alá a mikrofont: no, ehhez mit szól? Mintha az állami gazdaság csinálná az esőt, direkt a meggyszedő lánykák bosszantására. Szép is lenne egy olyan fóliafödte Magyarhon, ahol magától hullik az érett meggy, csak a köténykénket kellene odatartani . . . Bár ezzel a fóliázott Magyarországgal is találkozhatunk olykor-olykor a képernyőn, többnyire a külföldre, koprodukcióban készült műsorokban. Mint például az a legutóbbi is, amikor Baden-Baden és a Balaton ürügyén vetélkedtünk a nyugatnémetekkel egymás agyondicsérgetésében. Nem mondom, voltak ott is meleg pillanataim. Beáta, a szép szőke német hölgy rákérdezett Kovács Józsefre: mi van a keszthelyi kastélyban? Hűha, mondtam magamban, már ő is hallotta, amitől hetek óta hangos a televíziónk, hogy a kastélyparkon át utat vágtak a környezetvédők tiltakozása ellenére. Ám a mi Józsink nemcsak énekesnek jeles, de diplomatának is, csak a szépre emlékezett, csak azt sorolta, s nem vallott, hanem inkább dallott . . . Bár ezekben a dalokban sem lehet tökéletesen megbízni, ezek is tudnak árulkodóak lenni. Ebben a bédekkerműsorban is mi történt? Ült az asztal körül néhány nő és férfi, gyanútlanul nótázgattak olyan ártatlanul huncutkodó szövegeket, miszerint „Kocsmárosné a térdéig szüzecske . . ." Ám egyszerre hova fordul a szöveg? *„Ha pocsolyát nem kerülsz, bokáig belemerülsz . . ."* — így a nóta. Hát kérem ilyen mélyen gyökerezik bennünk a hibáink kibeszélésének vágya, hogy még egy ilyen exportra szánt műsorban sem szégyelljük bevallani, hogy nálunk bizony pocsolyák is vannak, bokáig érők olykor . . . Na, nem viccelődöm, nem áll az nekem jól, szerkesztő úr, tudom, de higgye el, van ennek az alján valami nagyon komoly. Megértem a tévé gondjait is, mert velünk, nézőkkel sem könnyű boldogulni. Hitvesem például ki nem állhatja a hibákat feltáró riportokat, kekeckedésnek tartja őket, imádja viszont a hétvégi főműsorokban sugárzott felhőtlenségeket, az ő ideálja egy szombat esti Magyarország, Baden-Balatonnal a közepén . . . Szomszédom Szabó szerint viszont fel kell kutatni, s tárni a hibákat. Szerintem megszabadulnunk kellene tőlük, de hogyan?

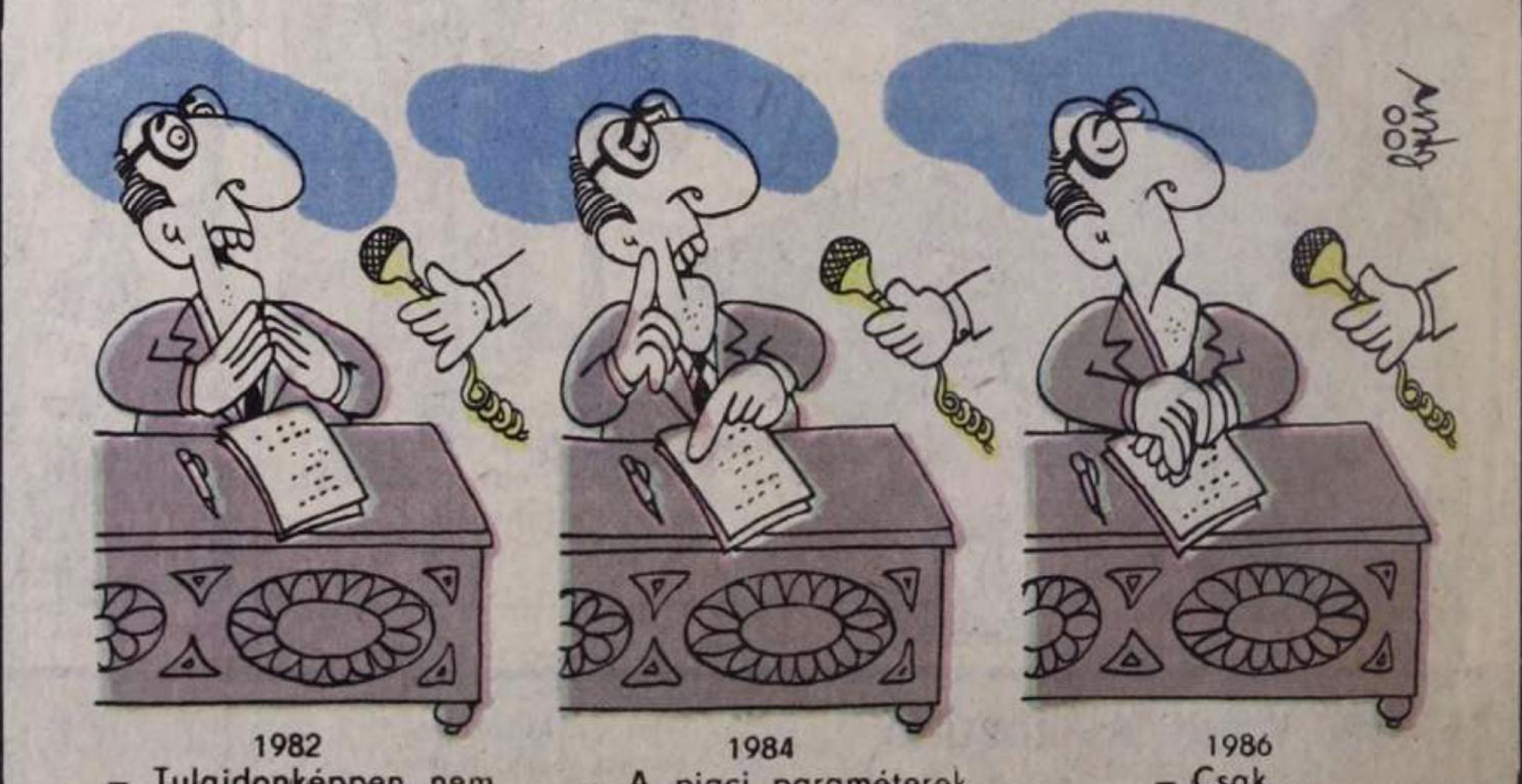
— Móra Ferenc ördögűző asszonya jut eszembe. Szerette a bort a jámbor menyecske, fölfölhajtotta a kancsót, de előtte mindig keresztet vetett az aljára. Megkérdezték, miert teszi? Mert azt tartják, hogy a borban ördög lakozik, azt hajtom ki belőle. Ha fölötte vetném a keresztet, az ördög csak alul jöhetne ki, a kancsóban is kárt tenne, a bor is kifolyna. Ha viszont a korsó fenekére vetem a keresztet, az ördög felül illan el, s így sem az edényben, sem a borban nem esik kár.

— Megszívlelendő Móra menyecskéjének a példázata: mindennek megvan a maga fortélya, azt kell megtalálni. Igaza van Szabónak, hogy a hibáktól meg kell szabadulni, de igaza van hitvesemnek is, aki képletesen szólva a kancsót félti, meg a bort . . . De hogyan csináljuk? Ezt nem tudjuk gyakran, s csak toporgunk, téblábolunk, kerülgetjük a pocsolyát, mutogatjuk . . .

— Ahelyett, hogy lapátot fognánk, s betömnénk.

Radványi Barna

MIÉRT EMELTÉK AZ ÁRÁT?

1982
– Tulajdonképpen nem áremelésről, hanem árrendezésről van szó.

1984
– A piaci paraméterek kölcsönhatásának kényszerítő hatása miatt.

1986
– Csak . . .

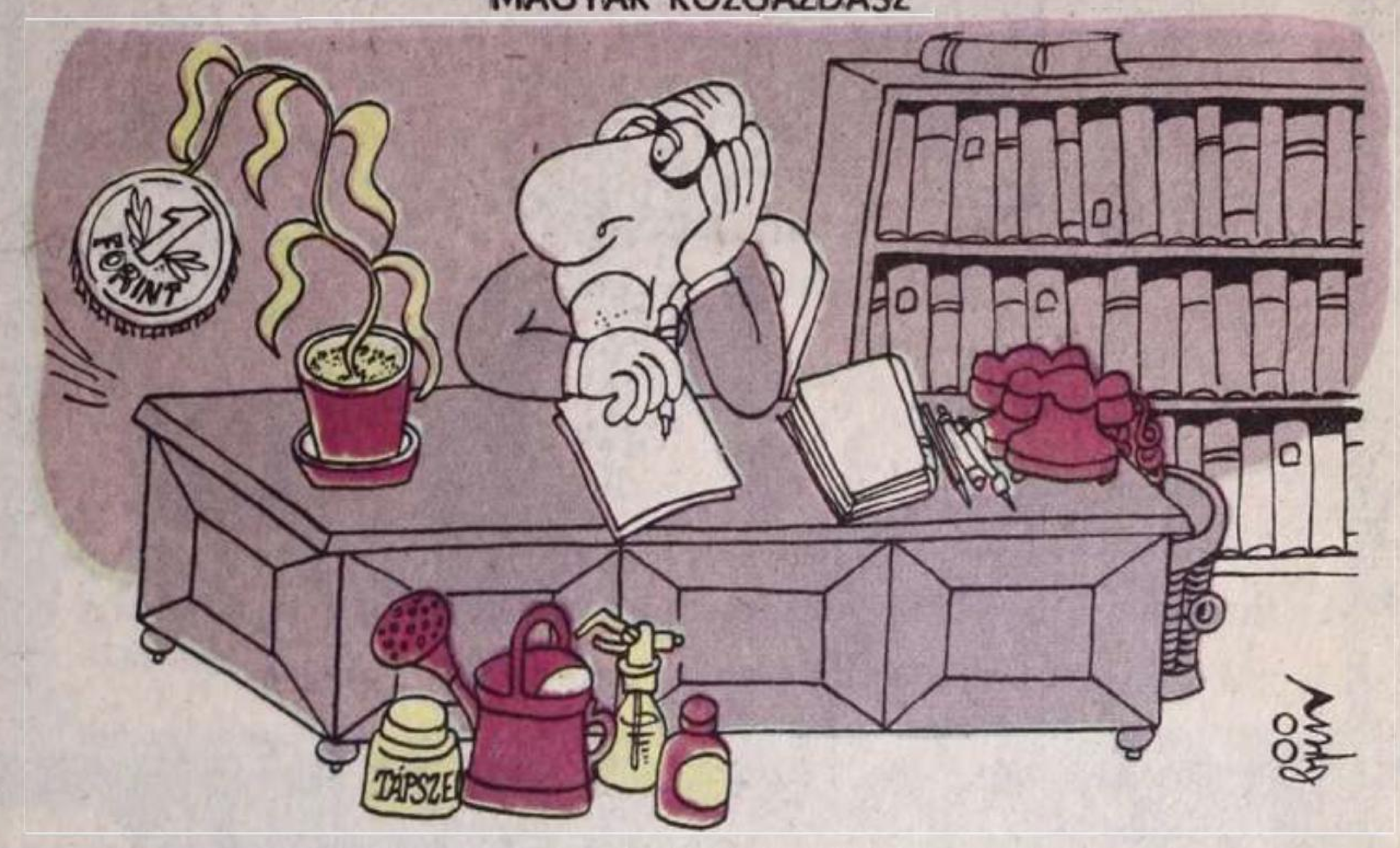
Két különálló hír

675 EZER DOLLÁRT KAPUNK A VB-SZEREPLÉSÉRT
LEÉGÉSÉRT IS FIZET A BIZTOSÍTÓ

POTYÁZÓ

MAGYAR KÖZGAZDÁSZ

VISSZAPILLANTÓ TÜKÖR

— Gyakran beszél magában a feleséged?

— Igen, de nem tudja. Mindig azt hiszi, hogy hallgatom.

*

Orvos: Mondja, kedves nővér, milyen ma a betegünk szívműködése?

Ápolónő: Elsőrangú. Reggel óta kétszer tett már házassági ajánlatot.

MÁRÓL HOLNAPRA...

Mindenki be tudja fejezni a címben elkezdett mondatot:

„Máról holnapra nem megy."

Könnyen megválaszolható az a kérdés is, hogy mi nem megy máról holnapra.

Semmi.

Semmi sem megy máról holnapra.

Teljes egészében látja a bajt az illetékes, ismeri a kivezető utat, a feladat megoldásának módját, dehát az nem megy máról holnapra, természetesen.

Vagy, a változatosság kedvéért: nem megy egyik napról a másikra.

Megértéssel olvasok, hallgatok minden ilyen nyilatkozatot, mert hiszek az illetékesek igaz buzgalmában, szakmai tudásában. Elfogadom, hogy évtizedek óta nem megy egyik napról a másikra az eredményes harc az alkoholizmus, az ifjúkori bűnözés, a munkaidő alatti laza munkafegyelem, a bürokrácia túlkapásai és még kismillió más problémánk leküzdésére.

Nagyon izgat viszont, hogy vajon azok a dolgok, amelyek valaha mentek máról holnapra, mennek-e ma is.

Legelőször egy közlekedési főnöknél érdeklődtem, hogy megy a gőzös, megy a gőzös Kanizsára, kanizsai, kanizsai állomásra?

Azt mondta, hogy a gőzösnek elromlott a fütyülője, márpedig anélkül a gőzös nem gőzös, folyamatban van néhány import-fütyülő beszerzése, ez persze nem megy egyik napról a másikra, ezért a gőzös sem megy Kanizsára, kanizsai, kanizsai állomásra, egyelőre.

— Megyen már a hajnalcsillag lefelé? — fogtam vallatóra a környezetvédelmi illetékest.

— Sajnos — felelte — momentán még olyan nagy a légszennyeződés, hogy nem látni, megyen-e vagy nem megyen. Majd ha megtisztítjuk az atmoszférát... Dehát az nem megyen egyik napról a másikra, ezt mindenkinek be kell látni.

Birka-szakemberhez fordultam azzal a gondommal, hogy megy a juhász a szamáron? Földig ér a lába?

Azt válaszolta, hogy pillanatnyilag akadozik a juhász-utánpótlás-nevelés, és hiába van szamárból elég, nem könnyű összehozni olyan párost, ahol a juhász elég hosszú, a szamár elég kicsi ahhoz, hogy a földigérés folyamatosan biztosítva legyen. Viszont már vannak terveink, legyek türelemmel, ez nem megy egyik napról a másikra.

Nagyon elkeserített, hogy már az sem megy máról holnapra, ami hajdanán ment, nyomott kedélyállapotban indultam haza, üsse kő, feláldozom magam, majd én megyek egyik napról a másikra! Amint beléptem a lakásba bejelentettem a feleségemnek, hogy tüstént megyek a csatába, Galambócnál vár a török, ne várjon hiába.

— Hülyeség — intett le életem párja. — Menjünk inkább mi Törökbe. Talán egy irhabundát is vehetnénk ottan.

— Igazad van — helyeseltem gyorsan —, megyünk Törökbe. De előbb el kell intézni az útlevelet, a vízumot, be kell újítanunk egy tisztességes koffert, meg kell agitálnunk a szomszédasszonyt, hogy vegye át a postát, öntözze meg a virágokat, nem beszélve arról, hogy ez az út elég drága, és momentán egy vasunk sincs. De azért ne búsulj, előbb-utóbb mindent elintézek, persze ez nem megy máról holnapra.

Kürti András

ALACSONY A BALATON VÍZÁLLÁSA

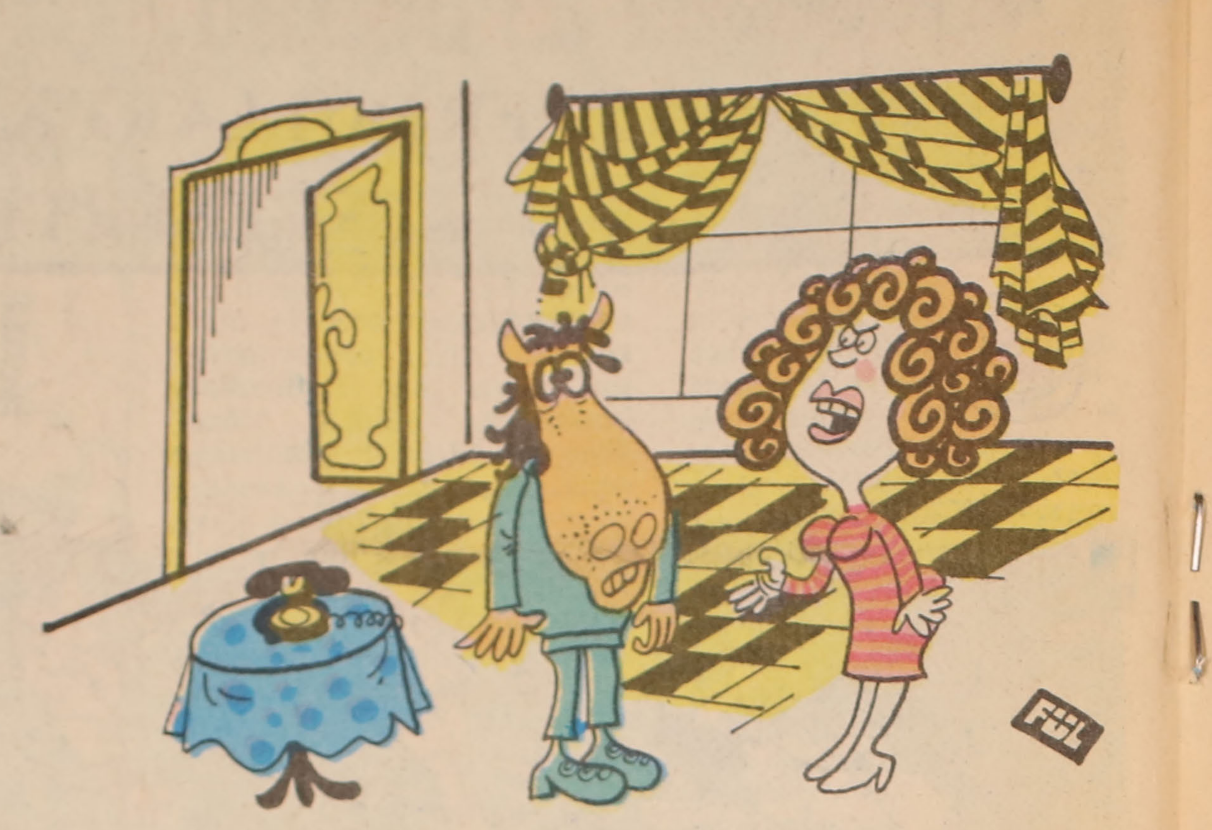
ÖTLET

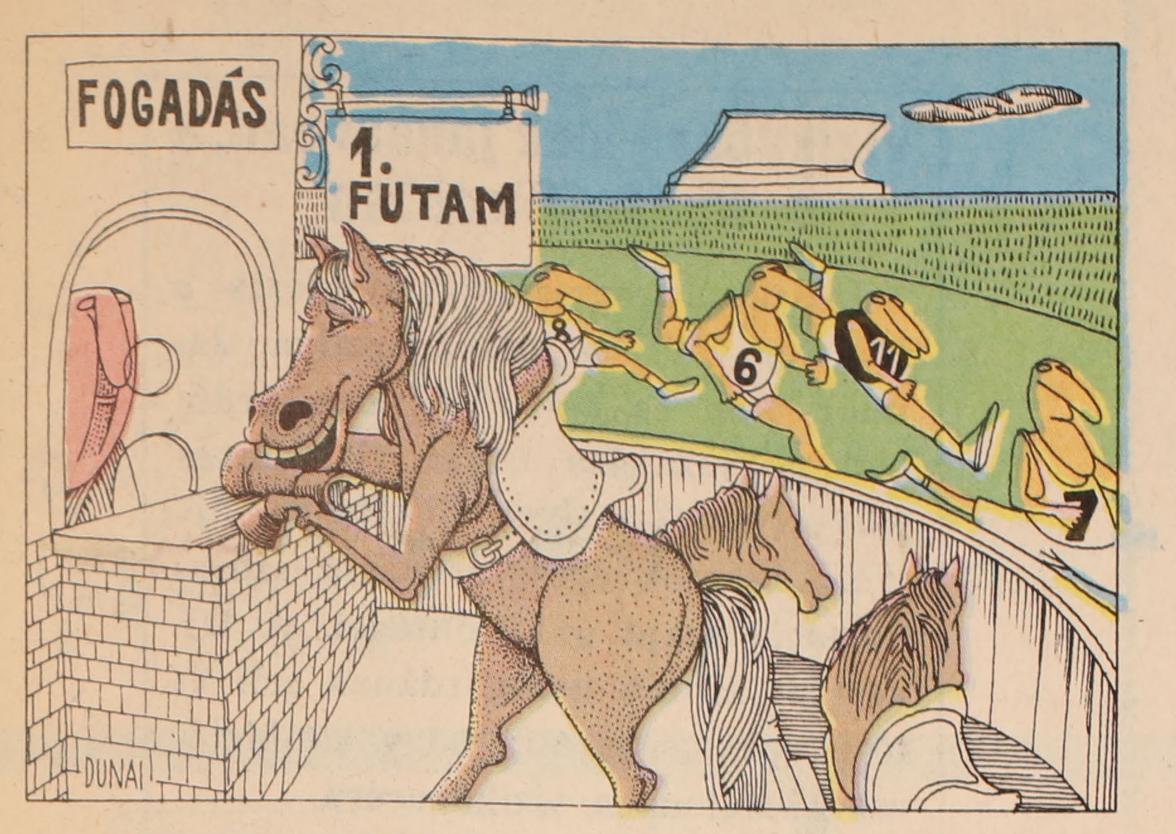
KOROMESŐ

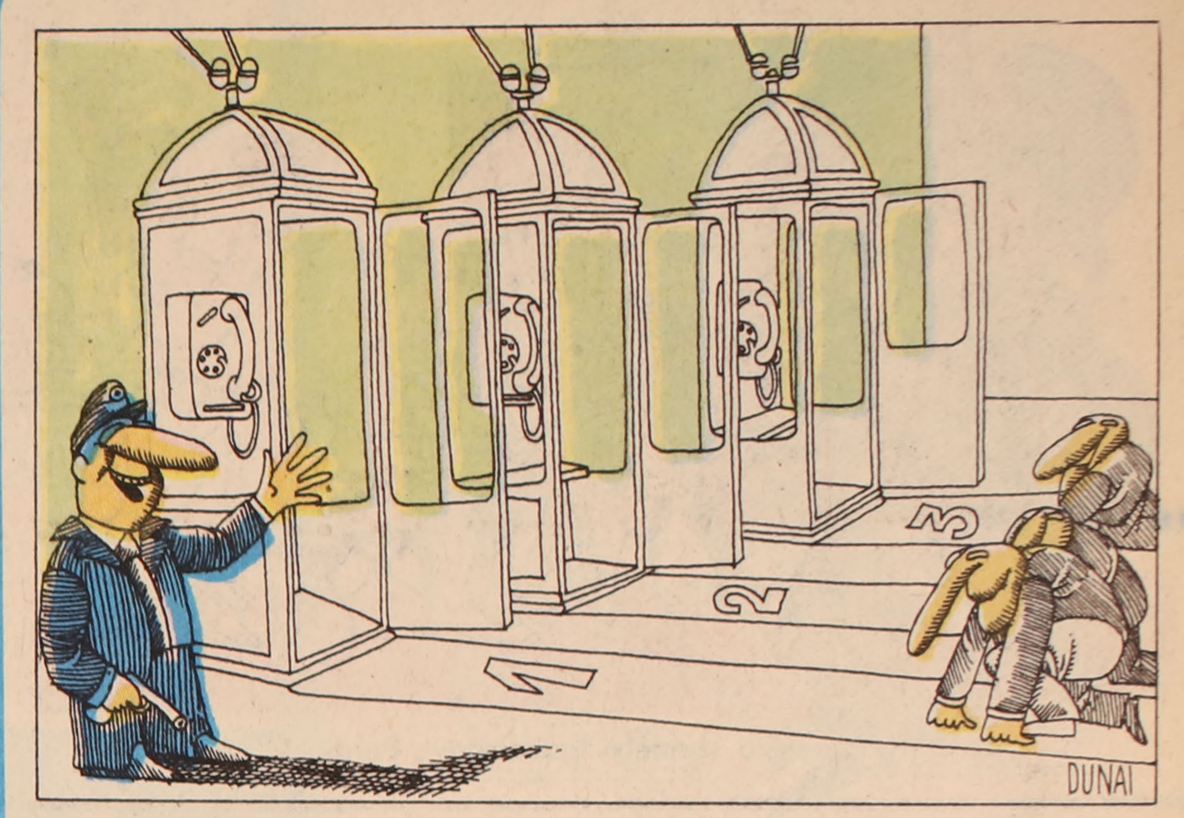
– Én nyertem! Kellett volna esernyőt hoznunk...

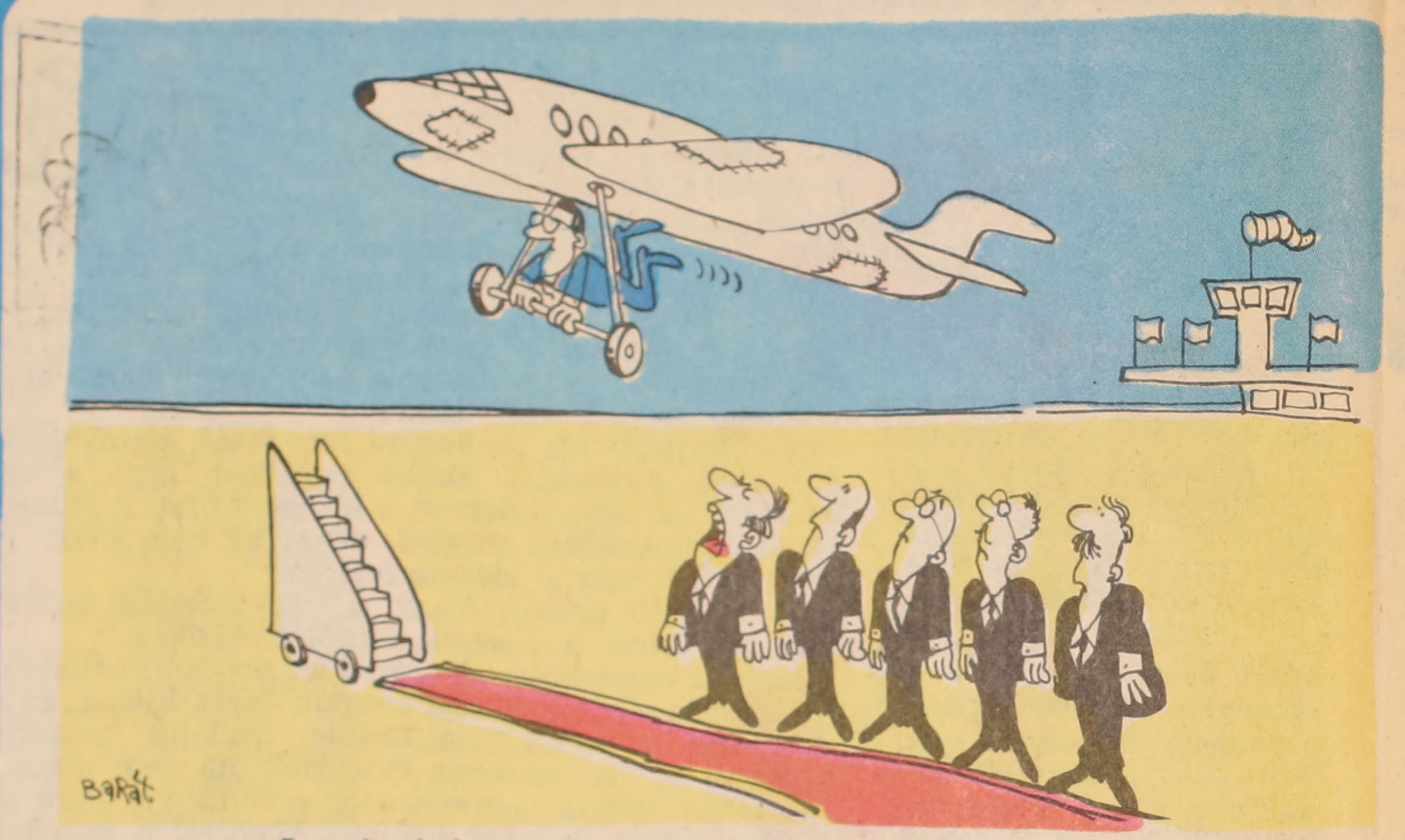
Látod, mondtam, hogy ne átkozd el magad, mert úgysem bírod ki lóverseny nélkül.

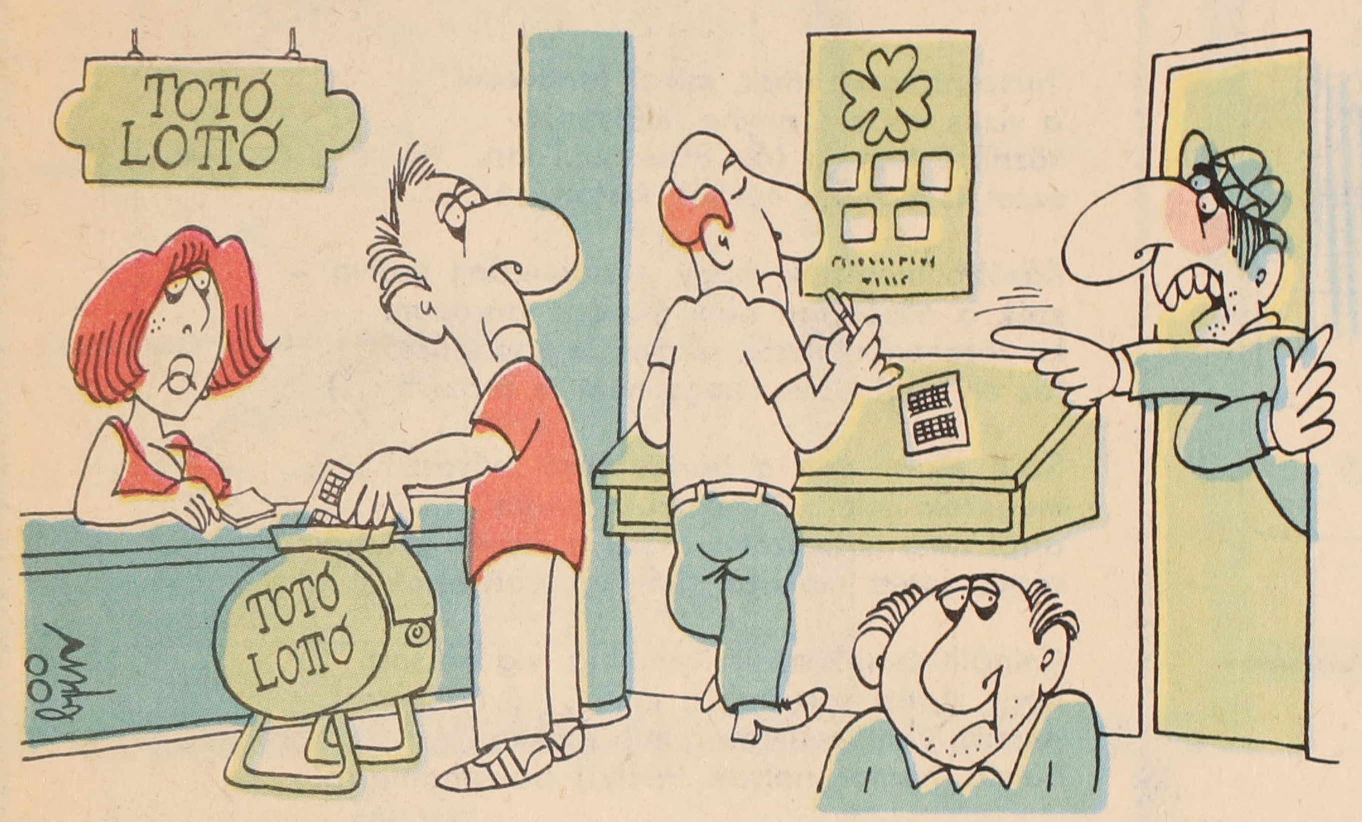
– A Kovács főmérnök urat kérném, befutóra.

– Aki először kap vonalat, befizetheti a 25 ezer forintos telefonkötvényt.

– Fogadjunk, hogy nem mi, hanem ők fognak kölcsönt kérni.

– Vegyék tudomásul, hogy ezentúl a pacikra fogadok!

KIBICEK

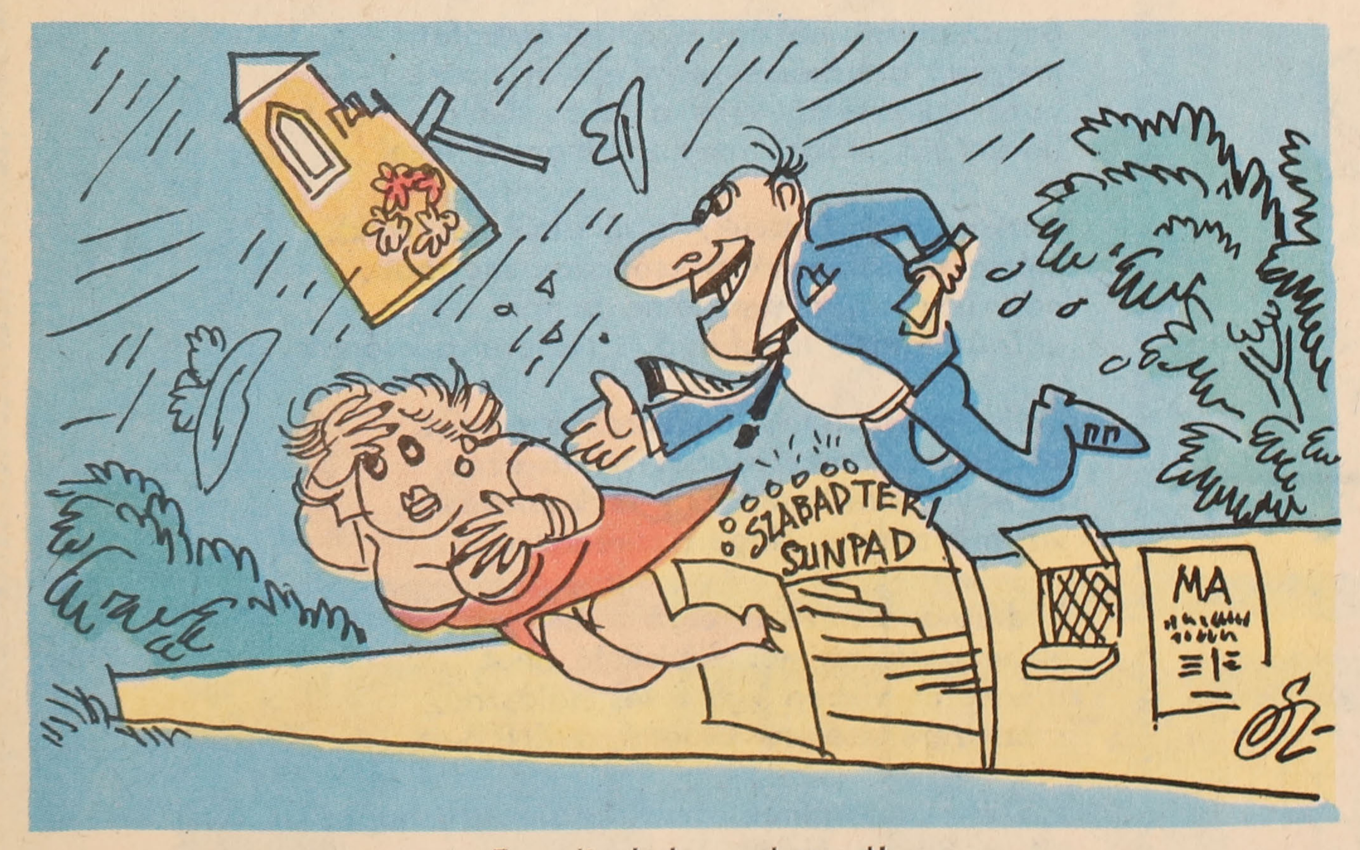

– Egy százas, hogy melyik lesz meg előbb, a gyerek vagy a válóper?

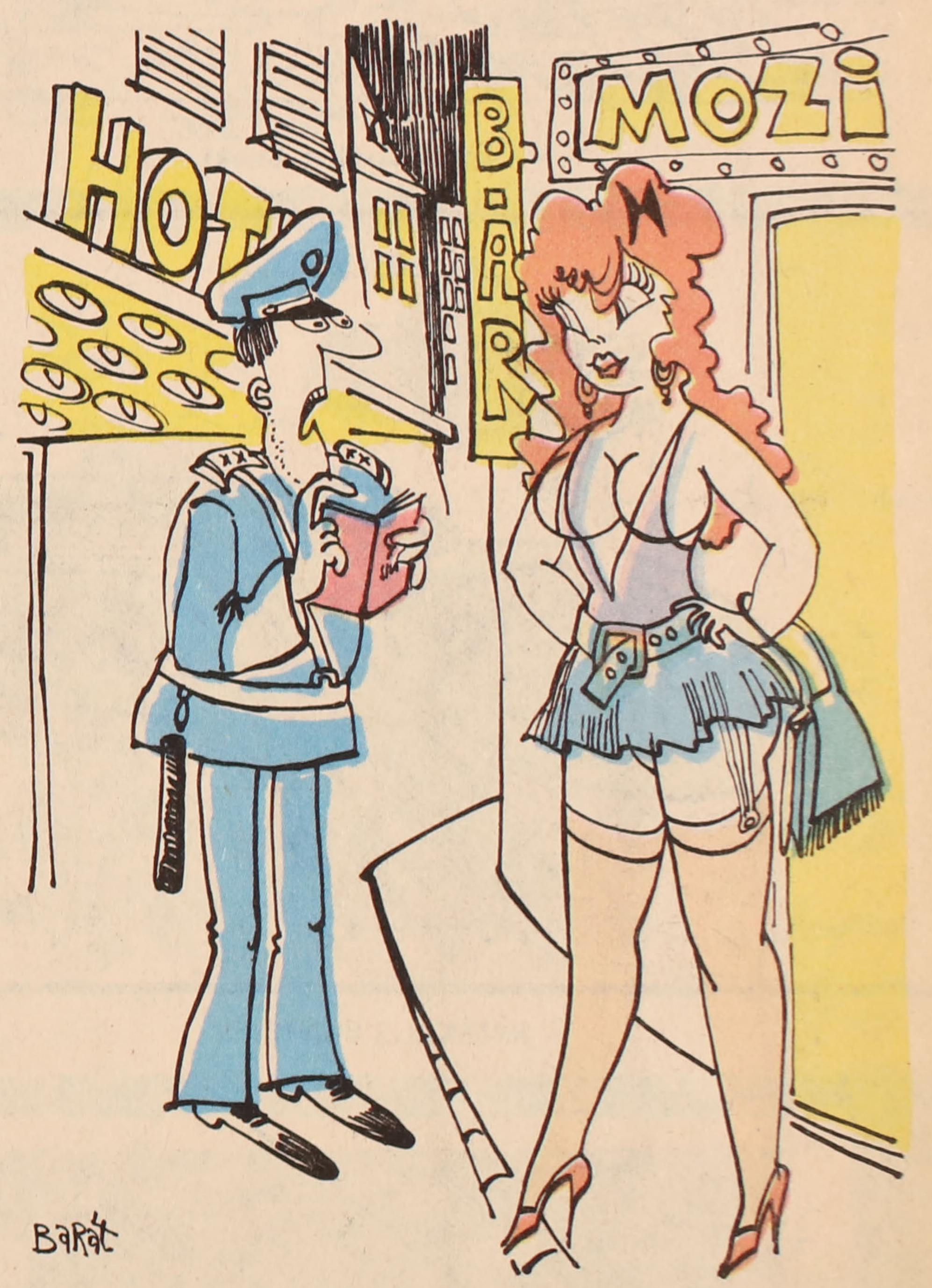

– És hallva az áremelésről, ez az őrült összevásárolt előre 2000 darab totószelvényt...

SZABADTÉRI SZINPAD

– Fogadjunk, hogy elmarad!

– Hogy van rendes munkahelye!

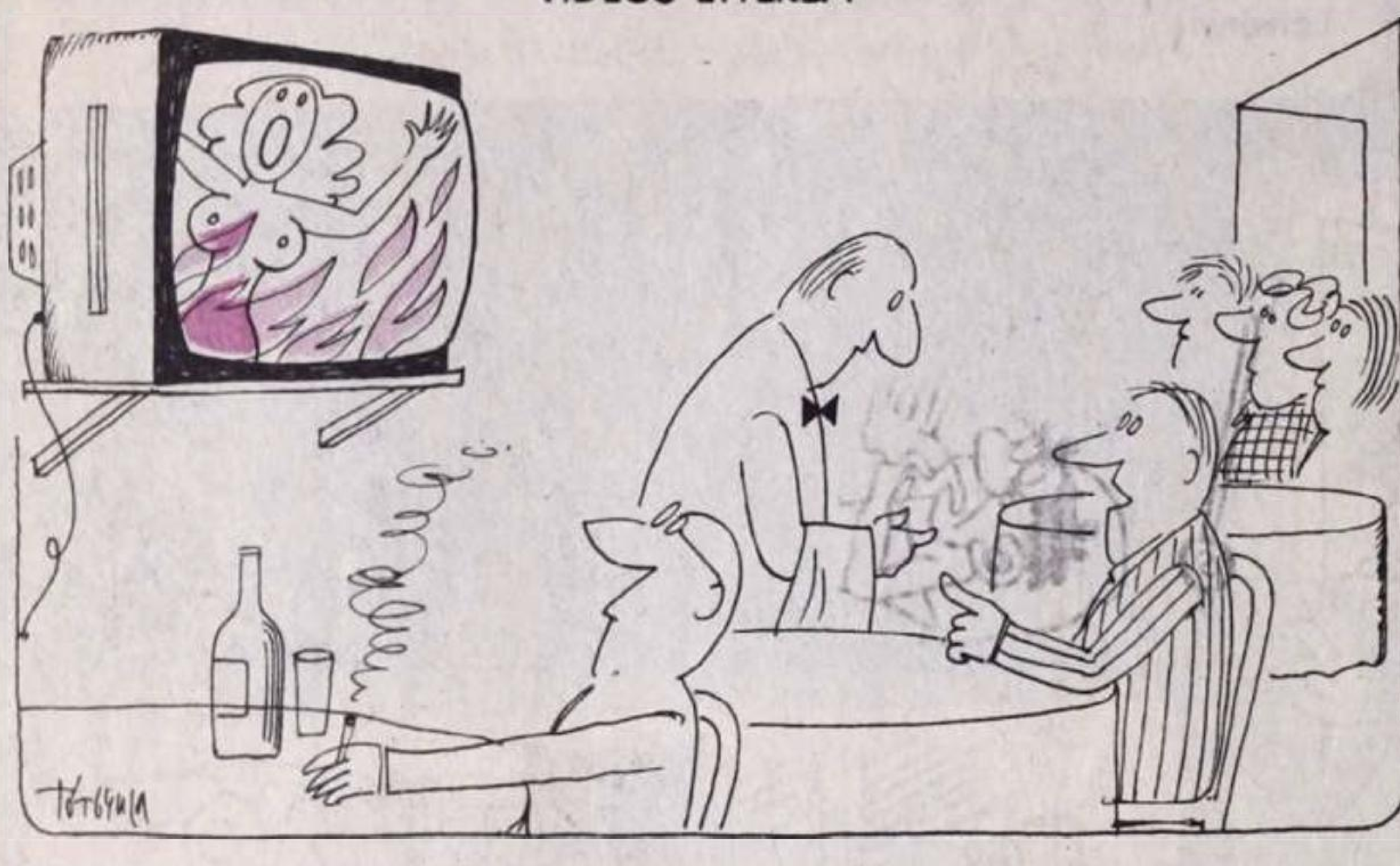
mibe fogadjunk?

RÓMAI HANGULAT ÓBUDÁN

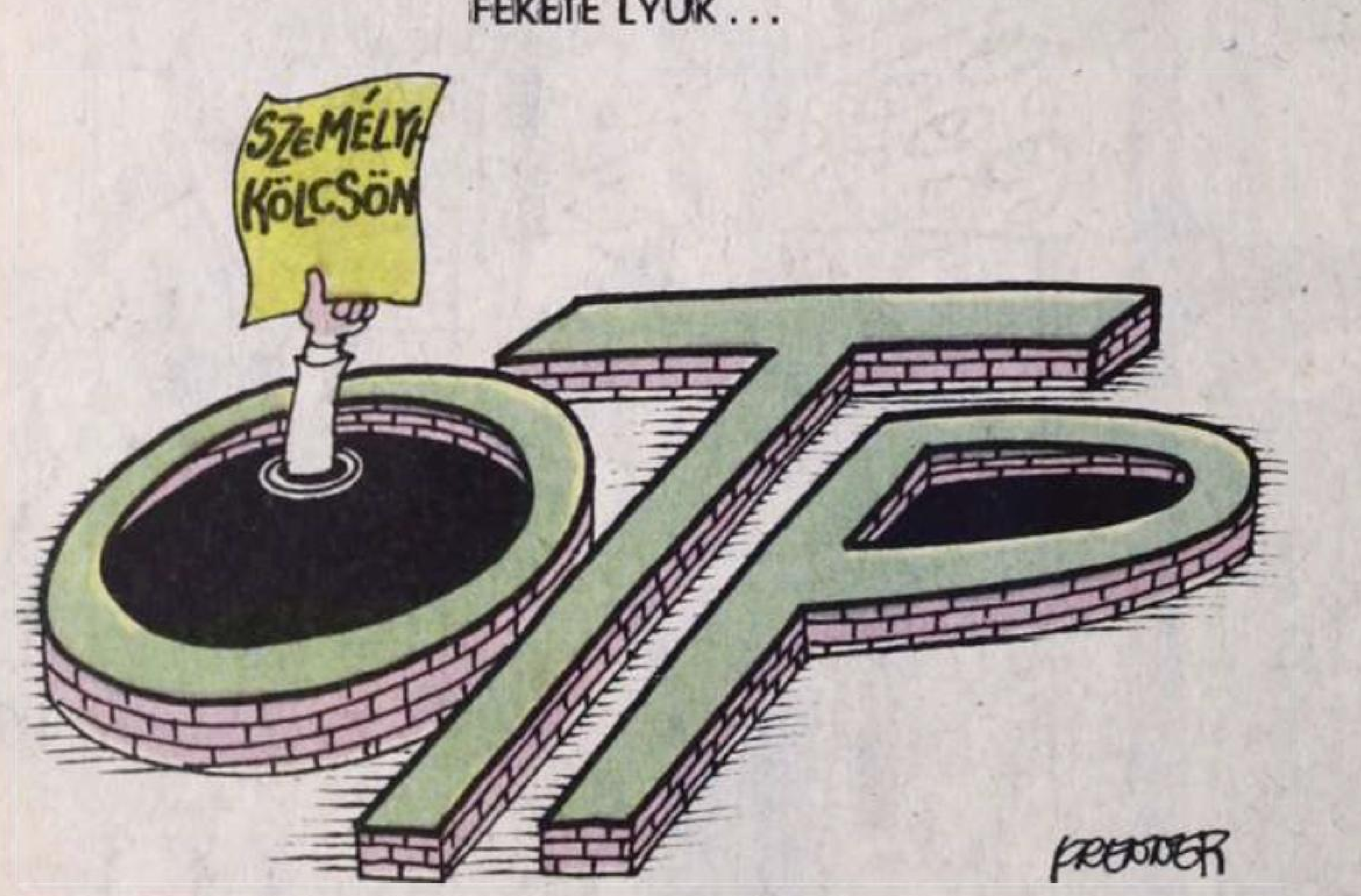
– Kérem a személyi igazolványt, Perdita!

VIDEÓS ÉTTEREM

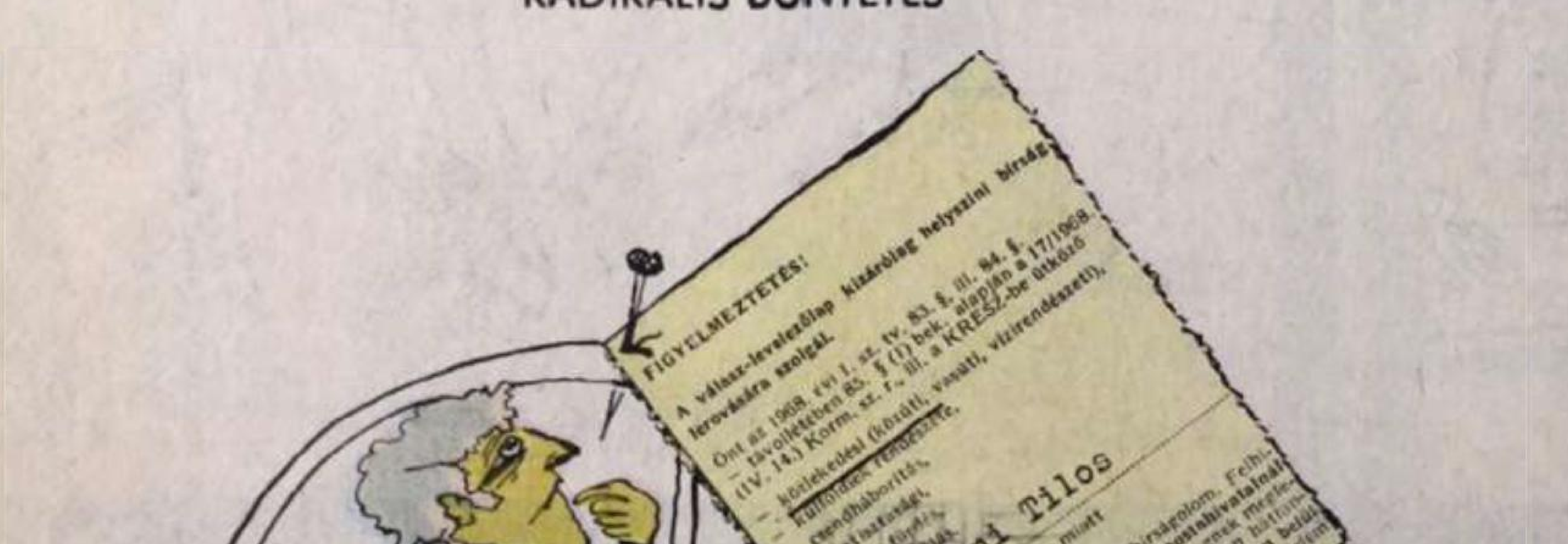

– Egy szűzsültet kérek!

FEKETE LYUK...

RADIKÁLIS BÜNTETÉS

Vizikabaré lesz januárban, a Rudas-fürdőben

Érdekes programmon dolgozik a III. ker. TVE uszószakosztálya. Január 4-én és 6-án a Rudas-fürdő ben nagyszabásu tréfás vizi ünnepélyt rendez, melyen ötletes és ujszerü számok egész sorozata szórakoztatja majd a közönséget. A III. kerület kitünő uszógárdának női és férfitagjai egyaránt nagy ambicióval készülnek a vizikabaréra.

Menjünk a víz alá!

'huszonnégyet írtak, mikor fenti eset;
a vizes kabaré enyhe lefolyását,
közhírré tette a Ma Este című lap,
ezzel is növelve tovább befolyását...

Később megírták, hogy – stílszerűen szólva –
szék a nézőtéren nem maradt szárazon,
kis részben a víztől, nagyrészt kacagástól...
(ez oly régi poén, hogy nem is árazom...)

Szép sikere volt a hangutánzó művész
megszólalásig hű békakuruttyának,
arról nem is beszélve, hogy a remek gyógyvíz
véget vetett makacs „hólyaghuruttyának"...

Csinálhatnánk mi is ilyen híg, víg műsort,
hogy lépést tartsunk a múlttá kövült korral,
persze, csak reumás humoristákkal, és
bulvár humor helyett (mély!) búvárhumorral...

„Ludas a Rudasban!" – ez lenne a címe,
Sas is jöhetne a teljes Mikroszkóppal,
Vitray ugyancsak, hogy a vizipókot
ily módon pótoljuk az ősz csodapókkal...

Bemutatnánk néhány ázott villámtréfát,
melyben a színészek egyike sem viccel,
hanem kizárólag, mint a lukas tömlő,
(lévén vízi móka), megszállottan spriccel...

Úszkálnának hattyúk; (elvállalná hat tyúk),
sokan tapsolnának a csónakos shownak;
naturista najád evezgetne benne,
„Búvár Kund" megfúrná, s felborul a csónak...

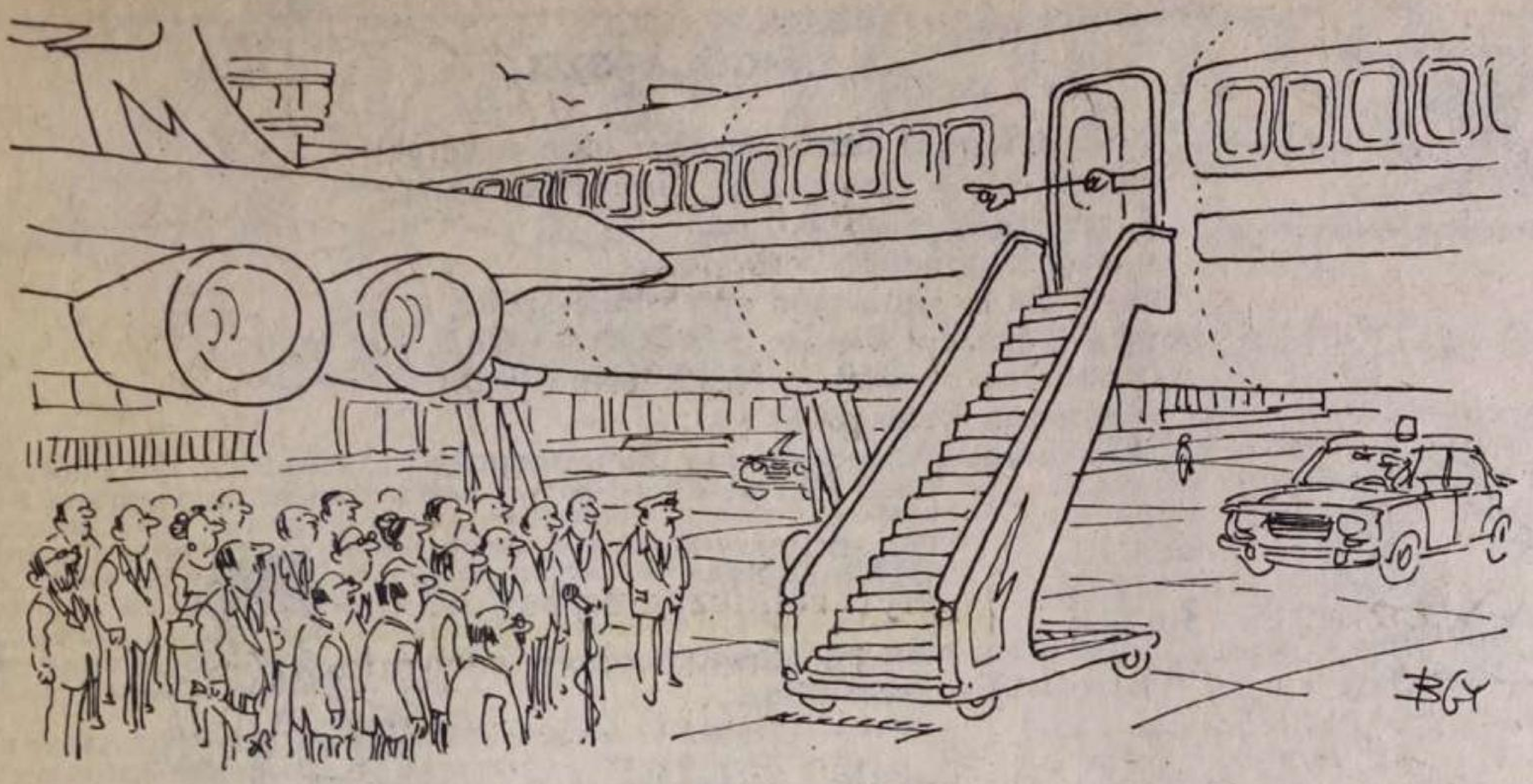
Gálvölgyi fókának maszkírozná magát,
körülötte számos csábos szirén ázna,
és egy (félre)ismert pop-rock-énekesnő,
vizi mikrofonba slágert szirénázna...

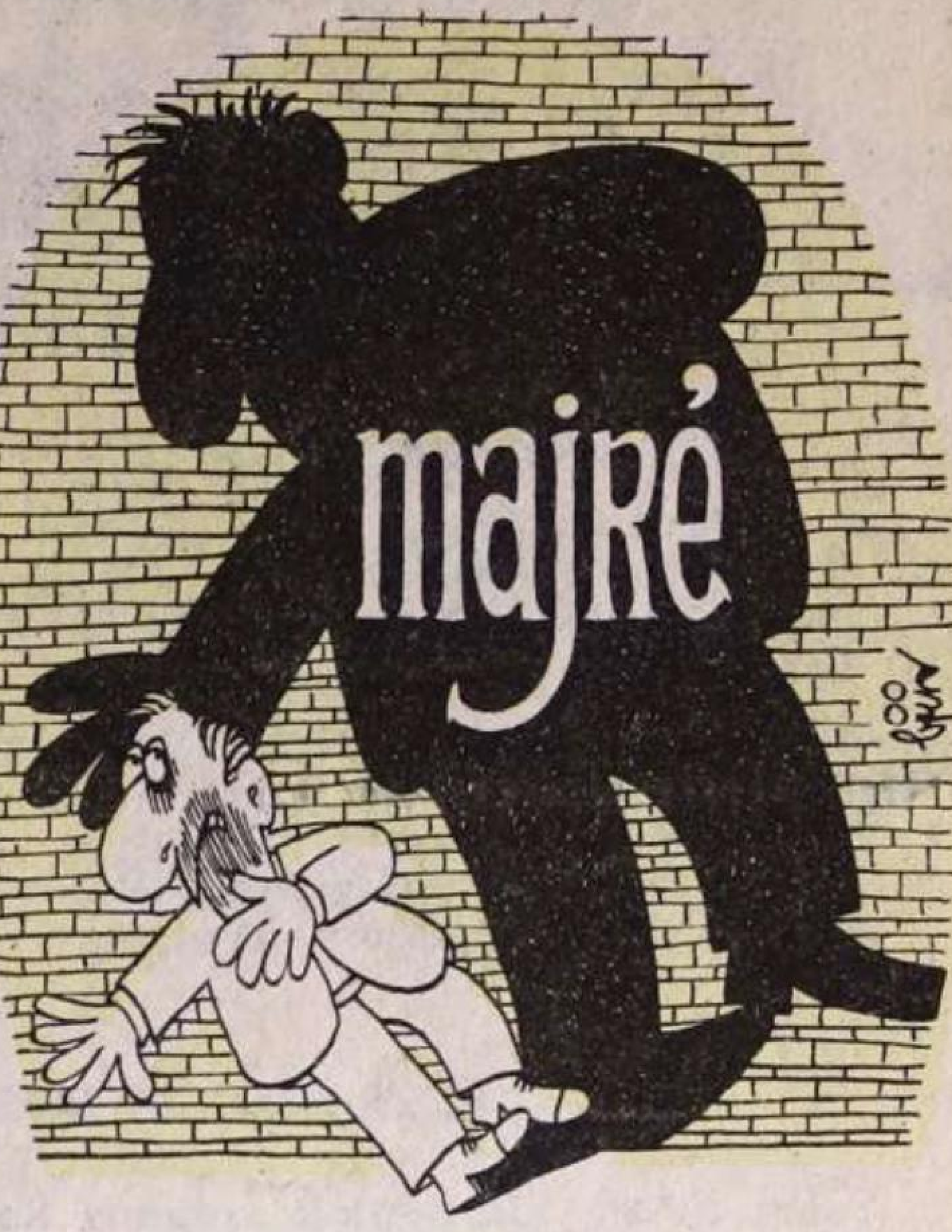
Láthatna a néző cirkuszi számot is,
vízbe ugró majmot, lubickoló ebet,
a zavaros vízben egy tévés halászna,
s balszerencséjére kifogná a KNEB-et...

Ha én konferálnék, azzal kezdeném, hogy:
„Ki a Rudas áldott, langyos vizét issza...",
de a nedves nézők nem hagynák folytatni:
„Menjen a víz alá!" – kiabálnák vissza...

Így hát ezt a posztot átengedem inkább,
nem törődve pénzzel, sem erkölcsi kárral,
Antal Imrének, ki közöttünk legjobban
tud úszni szemközt, (értsd: négyszemközt) az árral...

Szilágyi György

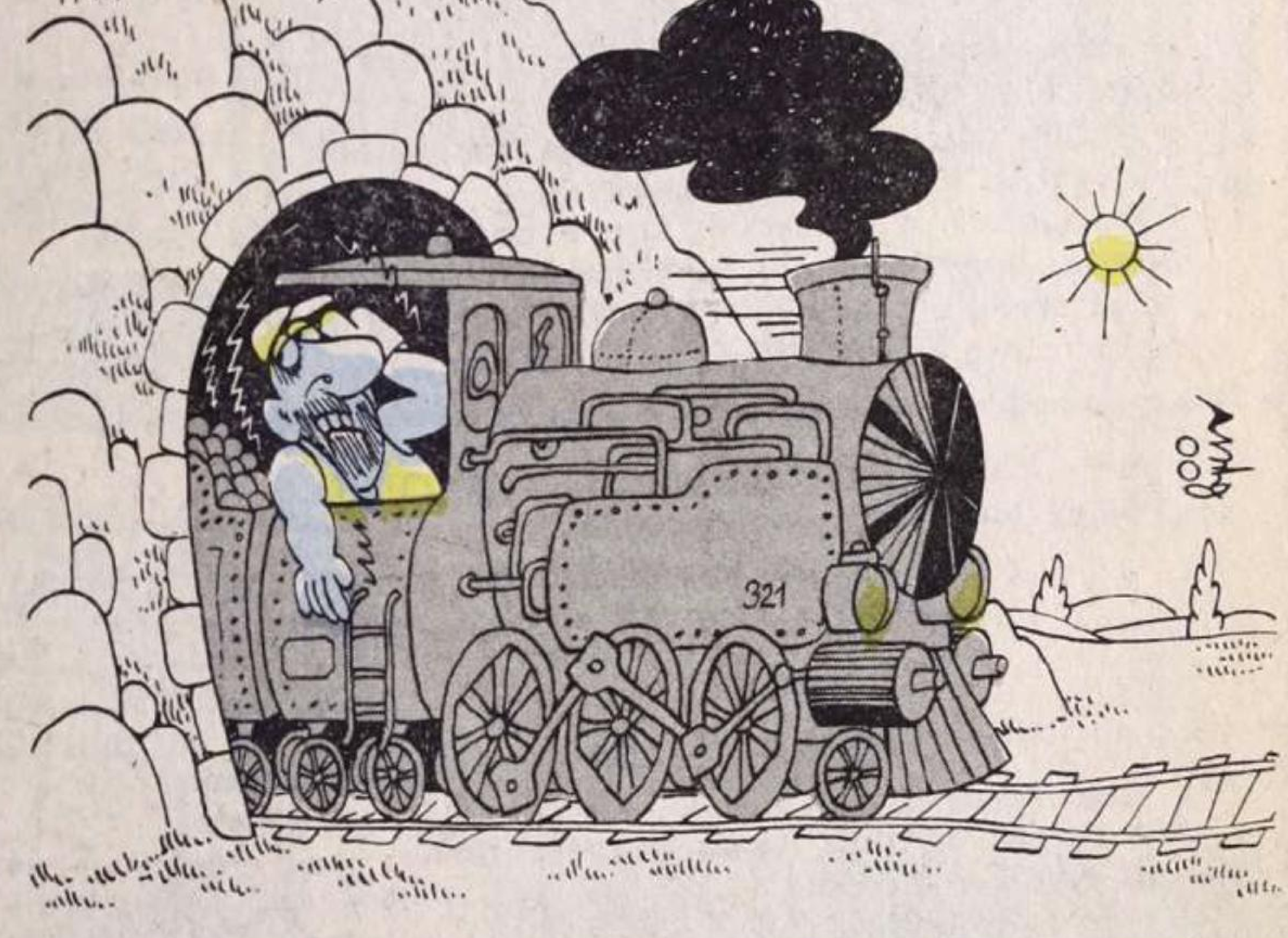

BRENNER, DALLOS, FÜLÖP, HEGEDŰS, BALÁZS-PIRI, LEHOCZKI

AGYRÉM-RÍMEK

Mundial-emlékek

MAGYAR VÉGZET

A vébén úgy megszívattak,
majdnem rám jött a szívattak.
Lobanovszkij legénysége
hálónk jócskán megtűzdelte
és fütyülve hírre-névre
kapusunkat sem Disztelte.
Három szép év hogy elszaladt!
Hát bizony el – négy perc alatt.

EGY FRANCIA JÁTÉKOSRA

Sokat loholt, lótott-futott szegény Rocheteau,
ennyi telik egy íly futball-iparocheteau,
mégsem neki lett a vébé Muhi, Mohács vagy
Rodocheteau.

EGY MÁSIK FRANCIA JÁTÉKOSRA

Száz szónak is egy a vége, hát még tíz szónak,
egy-egy meccsen csatár volt, majd hátvéd, izzó, vad,
ám sem itt, sem ott nem ment a játék Tusseau-nak.

DÁN VÉGZET

Túl sok volt az „España! España!"
A dán csapat ezt bánja, ezt bánja.
Ez lett vége nagy hírnek, nagy drukknak,
nem ment vala Olsennek, Laudrupnak,
s nem ment vala Larsennek (Elkjaernak);
tán az idők fölöttük eljárnak?
De van, ki még tőlük is tanulhat:
vagy tán szebb az egy-ötnél a null-hat?

SPANYOL VÉGZET

Beszélhetett Muñoz: „Lukra menj jó?",
nem ment lukra a kis Butragueño.
Hogy itt baj lesz, érezhette ő is tán,
a Keselyű, ez a derék főhispán.
Rohangáltak a spanyolok, ámde balgán,
persze, hogy így nem foghattak ki a belgán
velük szemben remekül állt – s szállt – a vártán
az a fránya kapus: Pfaff, a bűvös sárkány.

EGY URUGUAYI JÁTÉKOSRA

Piros lapot kapott, szó, mi szó, Batista:
szerelése nem volt egész ... szobatiszta.

OLASZ VÉGZET

Rossz fejek és rossz lábak és rossz inak...
Volt egy Conti
s nem volt kondi,
sem utóda Rossinak.

SZOVJET VÉGZET

Elengedték Ceulemanst és Scifót
– és a bíró mindig kettőt scípót. . .

BRAZIL VÉGZET

A franciák kapusának nem lőtt már gólt Josimar:
hamar lett a kék-sárgáknak a vébé csak mozi már!
Ég veletek bölcs Socrates, Carlos meg Zico...
Egyszer zörrent csak hálótok – s már pá, Mexikó!

ANGOL VÉGZET

Egyszer fenn a kerék, egyszer lenn a kerék:
rakkoltak, de kipottyantak Linekerék.
A szerencse forgandó, na,
s még forgandóbb Maradona:
ha ő jön, a kapu nem épp Hilton-szálló,
meg is rezzent kétszer is a Shilton-háló,
(Habár az az első... Akadt benne szőr!
Maradona kezesgólját
Szép kezesen megadta jó Bennaceur.)

MARADONA

Gyorsabb, mint egy sebes hátas,
azonkívül – **kezeslábas...**

FRANCIA VÉGZET

Csak bronz lett, mivel a link Platini
úgy játszott most, mint egy szimpla tini...

NSZK-VÉGZET

Kaptafánál tartotta ő magát,
de kiderült: nem egy Schuster Magath.
S ki ismert rá Rummeniggére?
ki valaha annyit igére?
A nagy döntőn Maradona
csak annyit tett, mintha ő is magyar vóna,
de míg pihent Ő Nagysága,
gólba talált Brown, Valdano, Burrhuchaga.

ÉS SZÓLOTT VALA VITRAY

(Avagy: Arany János szelleme a döntőn)

„Jönne orvos, jönne gyúró,
Giusti mondja: »Maradhat!«"

UTÓSZÓ

Ami történt, minden magyart felőről:
„Több szó fociról ne essék!"
– és elkezdjük elölről.

Timár György

— Jaj, drágám, olyan boldog vagyok. Képzeld, a férjem egy Rembrandttal jött haza!

— Gratulálok, drágám. Majd megmutatod ugye, miféle extrák vannak beépítve...

*

Panaszkodik a férj:

— Ez borzasztó! Minden évben egy gyerek... Kiköltözöm a konyhába!

— Ha azt hiszed, hogy segít, akkor én is odaviszem az ágyamat.

*

Az orvos megvizsgálja a beteget, majd így szól:

— Reumája van, bácsi, semmi más.

— És mit tegyek, doktor úr?

— Adjon tanácsokat a meteorológusoknak!

AZ OLVASÓ OLDALA

BOLHAPIAC

KERESNEK: A Mozaik c. lap 1983 júliusi, valamint az 1976 előtt megjelent valamennyi számát; — Szilvási Lajos: Nem azért született, Fény a hegyek között, Csillaghullás, Szemtől szembe, Berkesi András: Hűség, Alkonydomb, Barátok, Bunker, Az ezredes, Fönn az emeleten, Ha az igazságra esküdtél, Húszévesek, Kálvária, Kopjások, Különös ősz, Októberi vihar, A 13. ügynök, Viszontlátásra, Harangvirág, Siratófal, valamint a Pisztrángok és nagyhalak című műveit; — A BIT—LET 1-től 11-ig, 17. és 27. számait; — Nemere István könyveit.

KÍNÁLNAK: Rejtő Jenő: A szőke ciklon c. könyvét; — Véry: A görögkereszt rejtélye c. könyvét; — Nagyméretű pálmát; — Nyomógombos telefont; — A HVG példányait 1980-tól — 25×30-as Revue távcsövet; — Vízhatlan kempinglámpát; — Búvár zsebkönyveket; — 2 személyes, kinyitható piros kárpitos rekamiét; — 2×3 méteres piros gépi perzsa szőnyeget; Sens-Orion fekete-fehér tévét; — 50 db hullámpala kúpot; — 60×70-es kétkerekű kézikocsit; — Alul fiókos piros színű gyermekágyat.

CSERÉLNEK: 25×30-as Revue távcsövet 7—10×30—50-es távcsőre, kazettákra, vagy bármilyen megegyezés szerinti tárgyra; — Az IPM Junior Alfa egyes számait a BIT-LET 1—11, 17. és 27. számára; — Delfin könyveket, Rejtő: A szőke ciklon és Véry: A görögkereszt rejtélye c. műveit Nemere István-könyvekre; — Szvitjaz diavetítőt (halogénlámpás, félautomata, kisfilmes) Practicához való teleobjektívre (nagylátószögűre is); — Super Star 24-es kitűnő állapotban levő fekete-fehér tévét Simson motorkerékpárra; — Értékes bélyeggyűjteményt, alig használt kempingkerékpárt, fényképezőgépet vakuval magnódeckre.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon 9 és 12 óra között a 335-718-as telefonszámon, a 4-es melléken lehet érdeklődni.

MENTHETETLEN BOJLER

Van egy kis ötliteres konyhai gázbojlerem. Májusban elromlott, nem záródott tökéletesen, a lángok elzárás után is kissé pislákoltak. Javítás után a szerelők — szóban — egy hónap garanciát vállaltak. Ám június 11-én újból ki kellett hívnom a Gázművek szakembereit. A hiba ugyanaz volt. Közölték, hogy erre a javításra csak két hét garancia van. Újból kifizettem a 66 forintot. Június 28-án a bojler ismét meghibásodott, a baj ugyanaz: nem záródott, a lángok kissé égtek.

A fentiekből kiderül, hogy a javítások csak két—három hétre szólnak. Utána kezdődik minden elölről: bejelenteni, szabadságot kivenni, várni, fizetni. De mikor tudják igazán úgy megjavítani, hogy valóban jó legyen?

A gázbojlert nem is tudom, de már nem is merem használni, mert az elzáró gomb a sok javítgatástól lejött és félő, hogy ha újból meggyújtom a kislángot, nem tudom többet elzárni.

Nádasi Lászlóné
Budapest

HÓRUKK

Lapunk 26. számában karikatúra jelent meg egy Képzeletbeli Hórukk GMK-ról. Az élet ezúttal túlszárnyalta a rajzolói fantáziát — Hórukk GMK a valóságban is létezik. Talán mondanunk sem kell: ez a Hórukk nem az a Hórukk. Az élettől, de még inkább a GMK tagjaitól elnézést kérünk.

VÁRT UTAS VÁRAT NYER

Március elseje előtt a budai Várban működő intézményekhez körlevél érkezett, amely többek közt arról értesítette az ott dolgozókat, hogy a személygépkocsi-forgalmat korlátozni fogják. Ide csak a külön engedéllyel ellátott autók hajthatnak be. Továbbá ígéretet tettek arra is, hogy az eddig igen ritkán közlekedő 16-os busz járatát sűrítik. Én nagyon örültem ennek, mert 11 éve, amióta itt dolgozom naponta 50—60 percet töltöttem el a buszmegállóban álldogálva. Repesve vártam tehát az eddig „maximum 10 percenként" és „idő szerint" indított járat sűrítését. Négy hónap telt el azóta, és én továbbra is — a többi Várban dolgozóval, itt lakóval és a sok ámuló turistával együtt — várok, bár már egyre kevésbé „repesve".

Ha a kívülálló esetleg csodálkozna a Moszkva téri 16-os busz megállójában a nap bármely szakában várakozó óriási tömeg láttán, azzal ezúton közlöm, nem felvonulásra gyülekeznek, csupán a tévedésből nem sűrített, hanem ritkított 16-os buszok felbukkanását lesik.

Tarnóczy Ildió
MTA Régészeti Intézet

TÜCSÖK és BOGÁR

11.00: HANGFELVÉTELEK FELSŐFOKON
Hi Fi Szerkesztő: Varga Ferenc
Paul Tortelier két zongoraversenyt játszik
1. Haydn: D-dúr gordonkaverseny (km. a Württembergi Kamarazenekar, vez. Jörg Faerber) (29 p), 2. Dvořák: Gordonkaverseny (km. a Londoni Szimfonikus Zenekar, vez. André Previn) (40 p)

Gordonkán zongorázik! Ez valóban felsőfok!
(Az RTV Újságban lelte Kaffka Károlyné)

Deák Gábor, Czinege Lajos és Buda István — Fotó: Gmák László

Idő van, Buda elvtárs?
(A Magyar Hírlapban észlelte Nagy János)

si Központi Úttörőháza által szervezett, július 7-től 12-ig tartó Napsugár hetekre. A számítástechnika mellett

Rövid hetek!
(A Hajdú-Bihari Naplóból nyirta Sulyok Csabáné, debreceni olvasónk)

se, a világbajnoki döntő hivatott arra, hogy pontot tegyen a százmilliók érdeklődésétől kísért futballisták végére, s arra is, hogy kellemes emlékeket hagyjon a négy év múlva Olaszországban következ-

A mi futballistáink végére már az elején pontot tettek. Sőt, felkiáltójelet!
(A Dunántúli Naplóban bukkant rá dr. Herndádi László, pécsi olvasónk)

21.20 Olaszország—NSZK—Magyarország nemzetközi férfi atlétikai verseny

Közvetítés Milánóból
Riporter: Gyulai István és Szalay István

Az illusztráción látható ugrószekrény ugyan tornaszer, de lehetséges, hogy most az atlétika kedvéért hármast ugrik.
(Az RTV Újságból ollózta Győry Éva)

DRÁGA SZÁRNYASHAJÓ

Több olvasónk érdeklődött, miért nem indít a Mahart Pozsonyba is szárnyashajót?

Horváth Péter forgalomszervezőtől, a szárnyashajók menedzserétől telefonon a következő választ kaptuk:

— Tudjuk, hogy lenne igény a Budapest—Pozsony közötti járatra, ám a szárnyashajók üzemeltetési költsége igen magas. Budapest és Bécs között négy ilyen hajónk közlekedik. Ezekre egy jegy 550 schillingbe vagy 36 dollárba kerül. Magyar állampolgároknak — kedvezménnyel — 1275 forint. Tisztában vagyunk vele, hogy ez drága, ezért — felméréseinkre hivatkozom — Budapest—Pozsony viszonylatban nem lenne rá fizetőképes kereslet. A járat pedig csak ezzel a magas helyárral volna kifizetődő. A Pozsony—Budapest—Pozsony között közlekedő szárnyashajó a CSPD csehszlovák hajózási társaságé. Ők járatonként legfeljebb 5 helyet tartanak fenn a Mahart számára. Ez érthető is, mert elsősorban saját turistáik igényeit kívánják kielégíteni.

— A Bécsig közlekedő magyar hajó nem állhatna meg Pozsonyban?

— Elvileg igen, de a jegyért ugyanennyit kellene fizetni, még akkor is, ha a Pozsonyba tartók nem igényelnék azt a szolgáltatást, amit a bécsi hajón adunk.

(fogarasi)

AJÁNLAT

című rejtvényünk megfejtése:

Akkor szedd a lábad édesem, felszállunk erre a buszra.

200—200 forintot nyert:

Pál Csilla, Nyírpazony, Jókai út 58. 4531
Ughy János, Hottó. Szabadság tér 2. 8991
Kenyeres Ferencné, Bp. XXI., Daru u. 33. 1213

A nyereményeket postán küldjük el.

FELHÁBORÍTÓ

– Nézd a szemérmetlent!

TRIBÜN

Köztudomású, hogy az ellenfelek szívesen ugratják egymást még meccs közben is. A hátvéd szereli a szélsőt, aztán odaszól neki:

— Gyere fel hozzánk este. Szereztem egy pornófilmet, lesz nagy meglepetés.

— Mi lehet egy pornófilmben annyira meglepő?

— A menyasszonyod játsza a főszerepet!

*

Az ifjú feleség zokogva panaszolja a rendőrségen, hogy a férje két napja nyomtalanul eltűnt, se híre, se hamva.

— Amikor utoljára látta — szól a nyomozó —, észlelt rajta valami különöset?

— Semmit. Legfeljebb, hogy két bőrönddel indult kocogni.

*

Az amatőr hölgy boszszús arccal jön le a lőtérről. A felügyelő megkérdi:

— Nos, asszonyom, hány kör sikerült?

— Idehallgasson — mondja a hölgy —, inkább megmondom magának mennyi a testsúlyom és hány éves vagyok...

*

Doc Counsilman, az „úszópápa" végtelenül öntudatos ember. Egyik világhírű tanítványa, Don Schollander irta róla:

— A kopaszságát úgy viselte, mint valami roppant drága és elegáns kalapot. Mintha fel sem merült volna benne, hogy hajat hordjon, mint más közönséges halandó.

*

A nagy klub új menedzsert szerződtetett. Az ügybuzgó főnök első intézkedésként felszólította a beosztottakat, hogy minden közlendőjüket írásban nyújtsák be. A második munkanap kezdetén a klubház folyosóján szembe találkozott az egyesület szertárosával. A viharvert öregúr egy cédulát nyomott a menedzser kezébe. A cédulán ez állt:

— Jó reggelt!

(p. p.)

FEKETE HUMOR

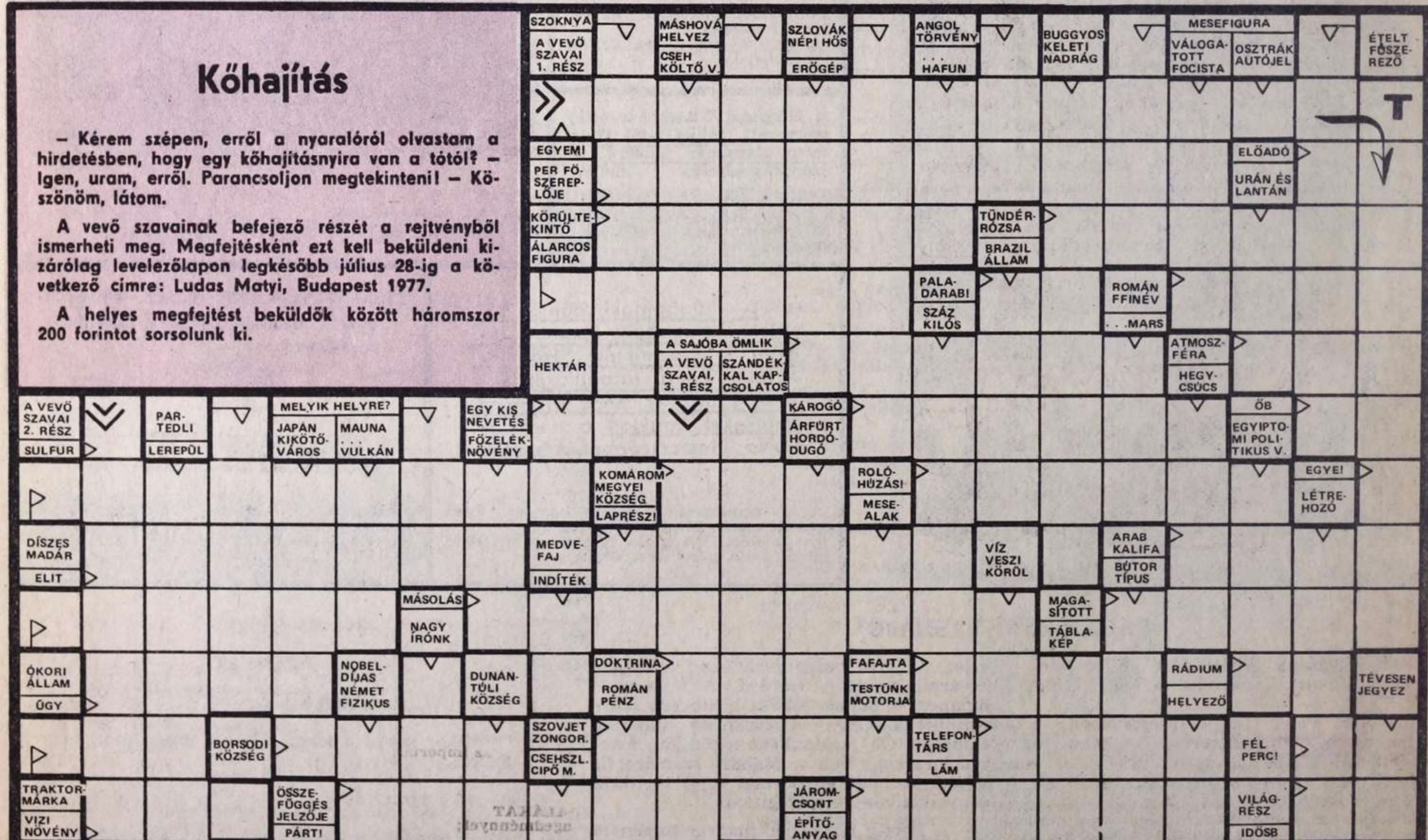
SZICILIAI ÖTTALÁLATOS

Kőhajítás

– Kérem szépen, erről a nyaralóról olvastam a hirdetésben, hogy egy kőhajításnyira van a tótól? – Igen, uram, erről. Parancsoljon megtekinteni! – Köszönöm, látom.

A vevő szavainak befejező részét a rejtvényből ismerheti meg. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb július 28-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

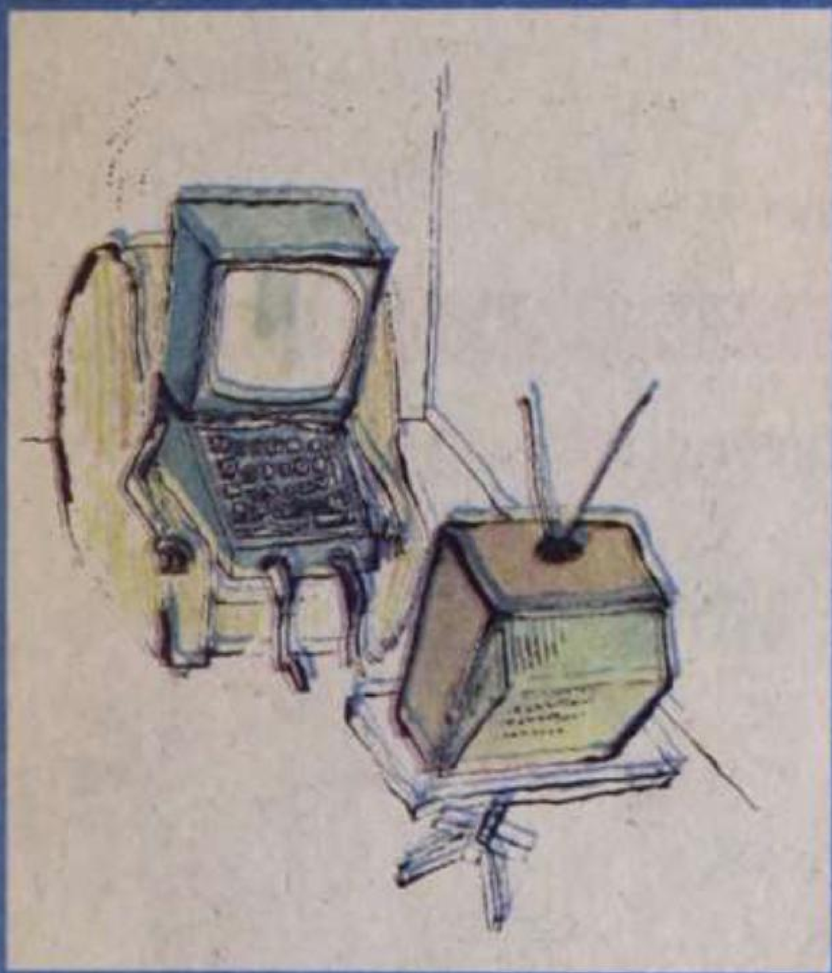

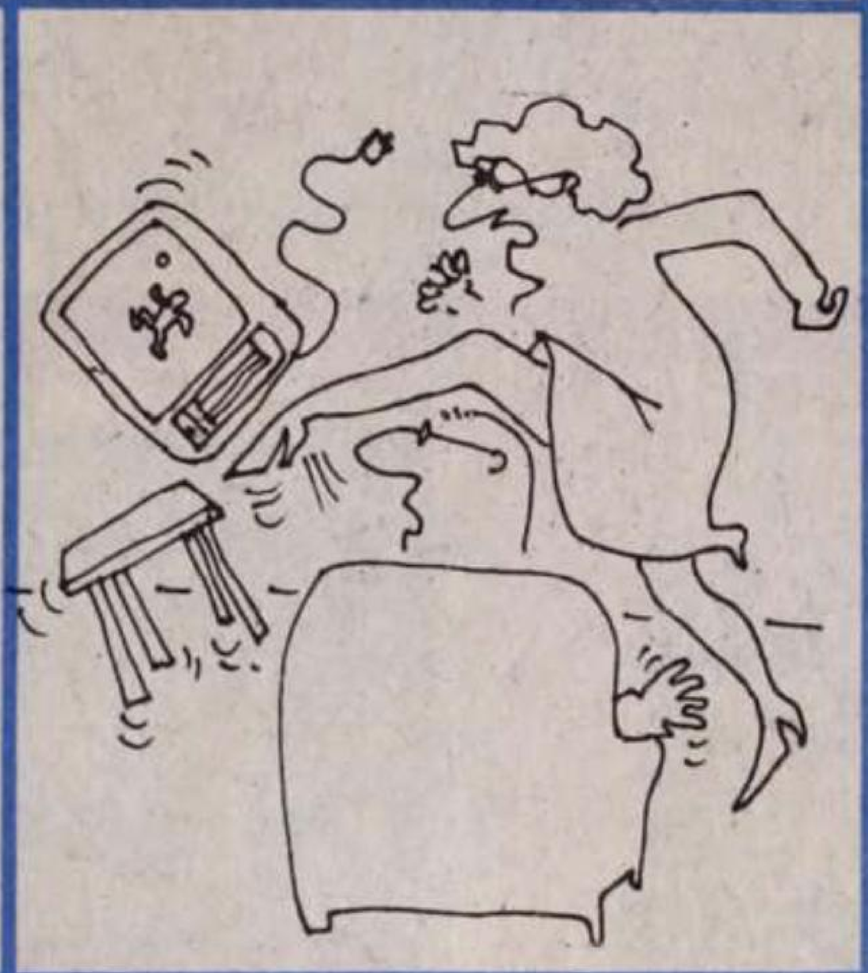
IMPORT HUMOR

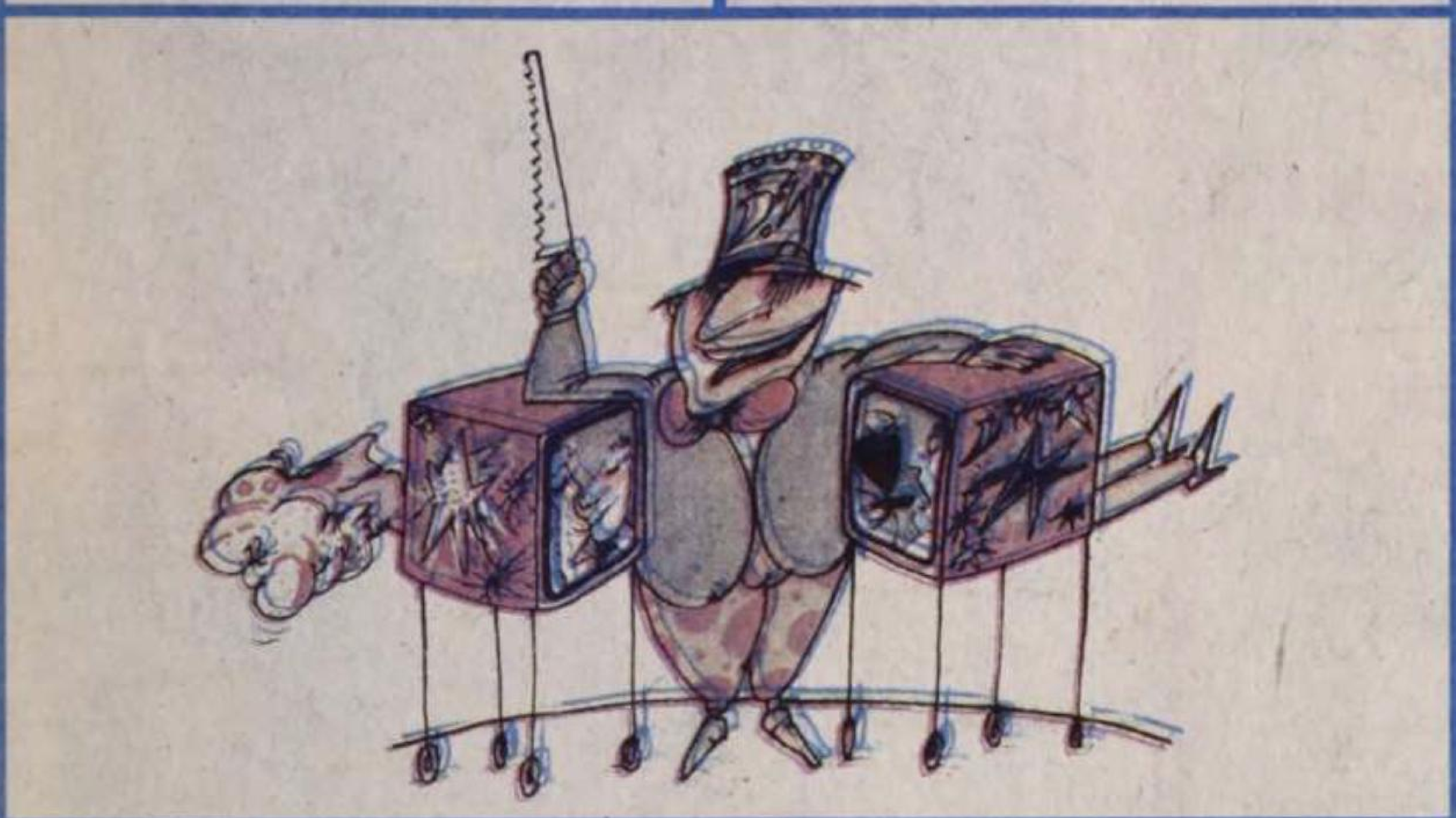
TÉMA:

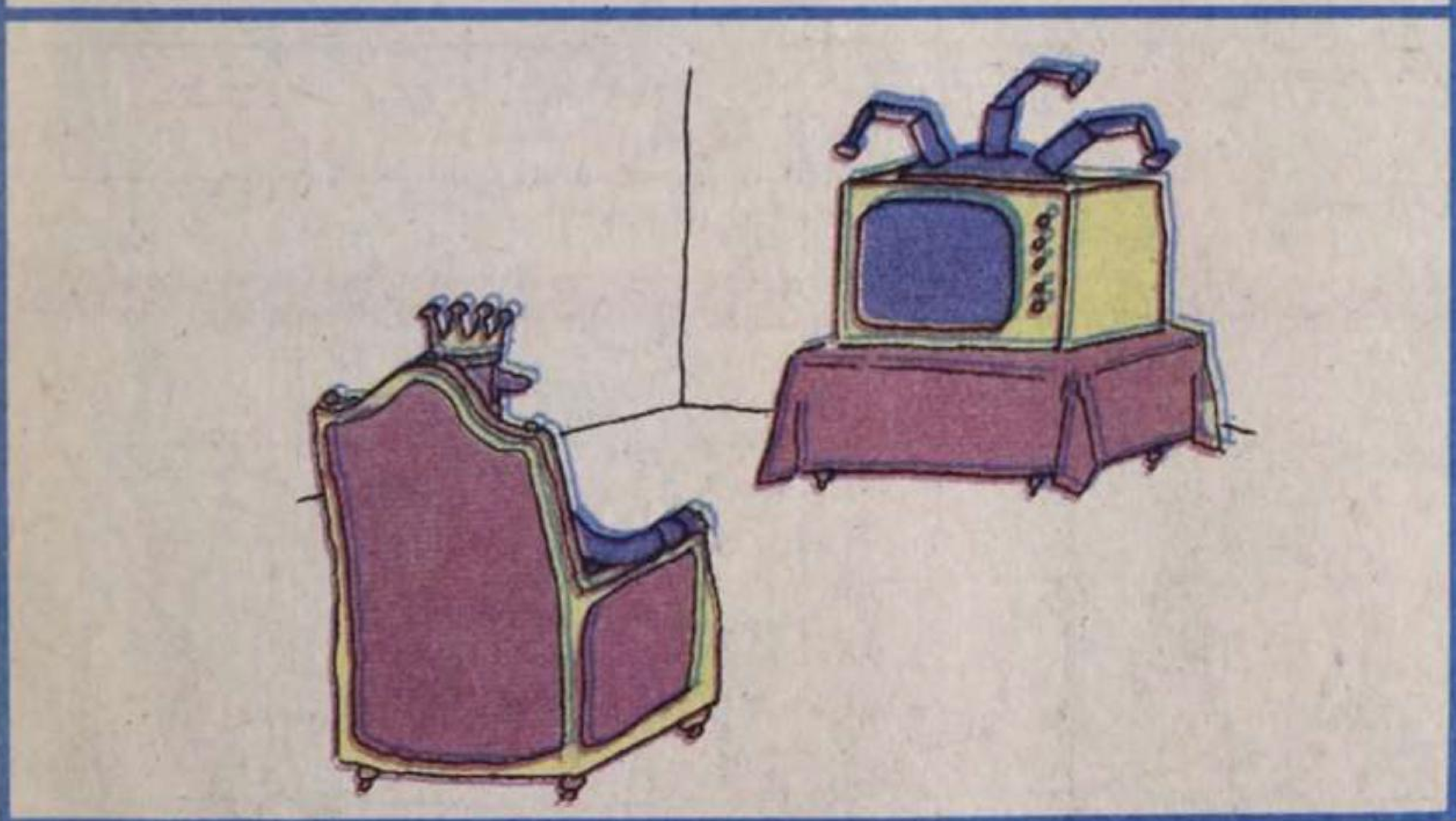
A TÉVÉ

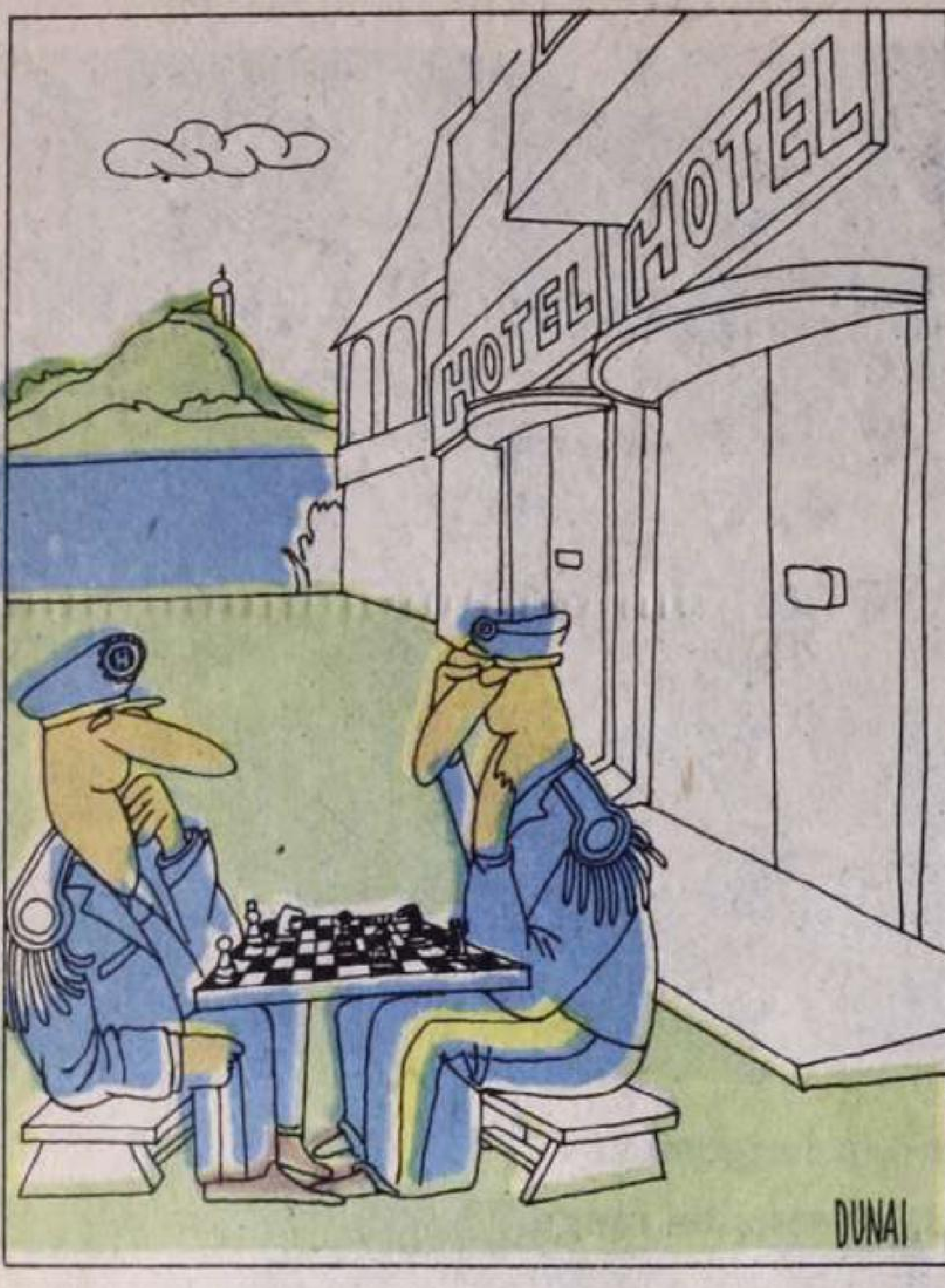
Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: **ÁRKUS JÓZSEF**
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII.,
Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
Felelős kiadó: **TILL IMRE** vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest V., József nádor tér 1. 1900, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR 215—96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 16,— Ft, negyedévre 48,— Ft, egy évre 192,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
86.2308/20-29

Felelős vezető: **VÁGÓ SÁNDORNÉ** vezérigazgató
ISSN 0134—0610

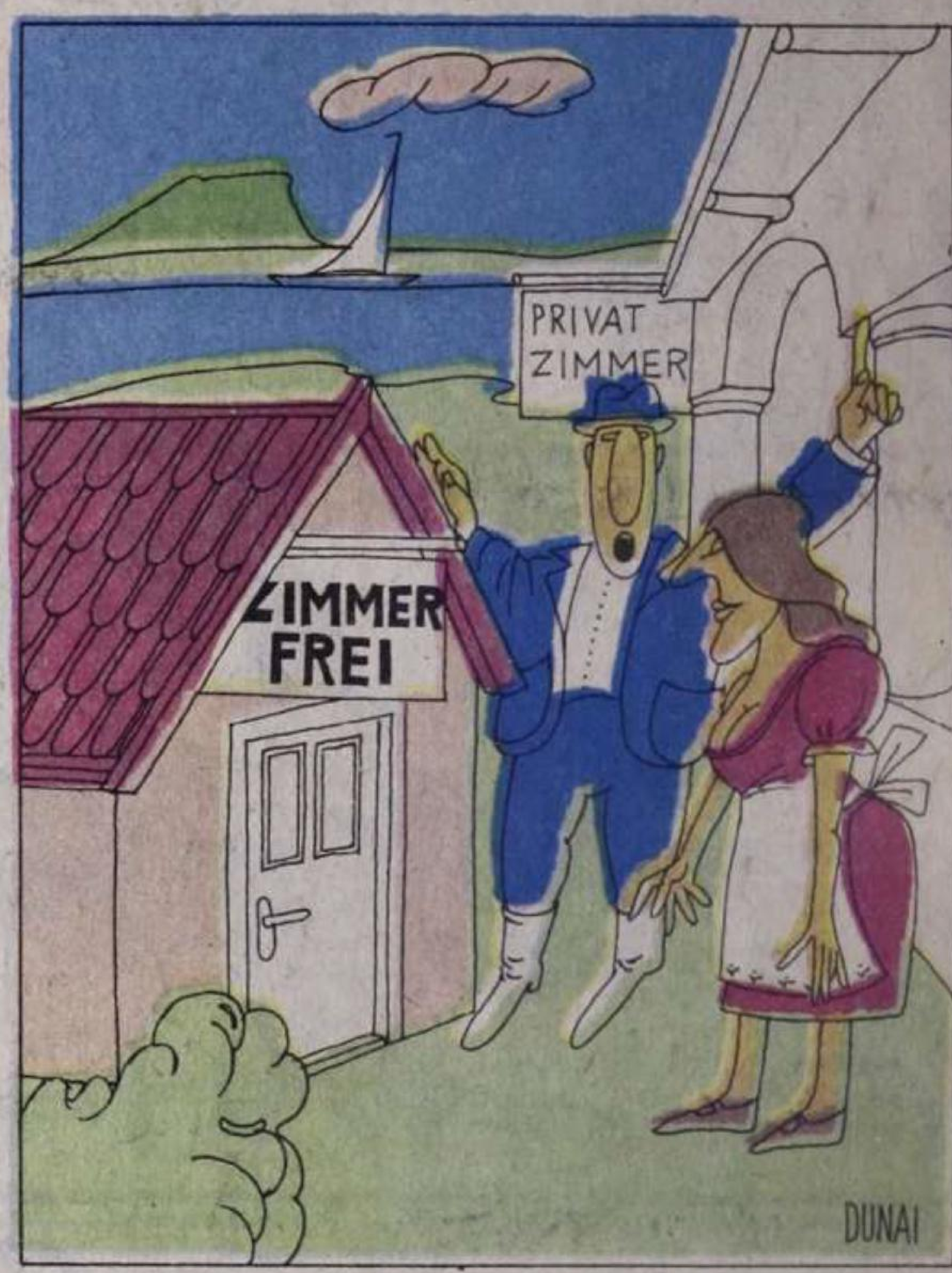
– Inkább egy nyugati vendéget fogtál volna!

NEM JÖTT A VENDÉG

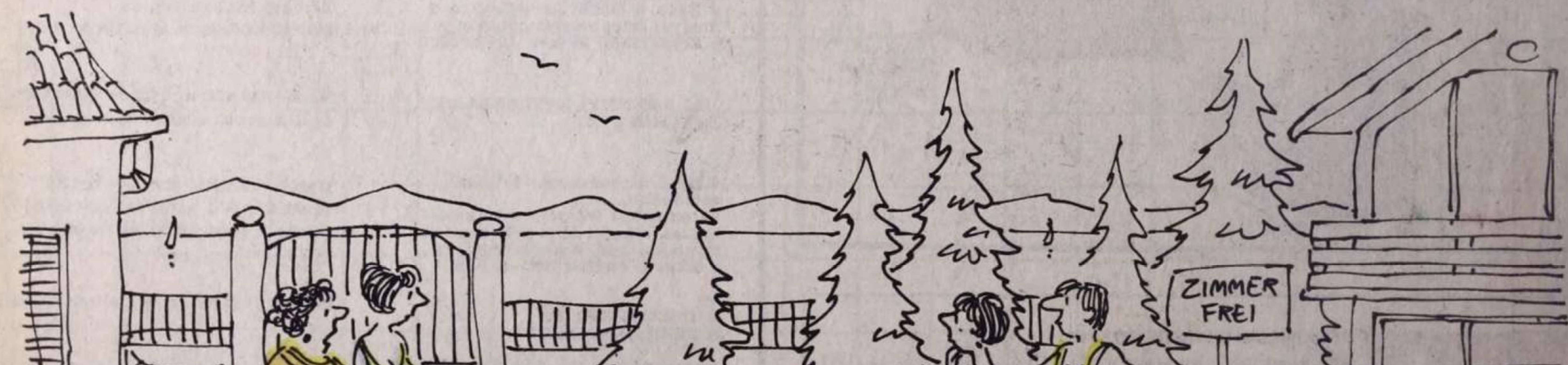

– Ezek is visszajöttek, ahelyett, hogy néhány év múlva valutát hoznának az országnak!

– No, erről a táblát leszedhetjük anyjuk és visszaköltöztetjük a tyúkokat!

– Nem értik szegények, hogy hol marad idén a család müncheni ága . . .